

193.

5932

Emad.

Geog Hirschfeldt.

173

Eesti Üliõpilaste Seltsile
Wanemuise näitelawa poolt.

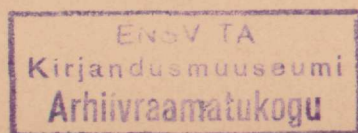
Emad.

Näitemäng 4 waatuses

Georg Hirschfeldt

Tõlkimud. A. Marcus.

Wanemuise näitelawas.
Augusti kuus 1910.

76116

2.
Osalistad:

Proua Dora Frey.

Robert } tema lapsesd.
Hedwig }

Ludwig Frey, tema mehevend.

Proua Munk, muusikadirektori lesk.

Rolf Munk, tema poeg.

Luisse, teenija tüdruk Dora Frey juures.

Marie Weil.

Proua Printz, tema täd.

Grete, selle tütar.

Josep, jaoksupois

Üks tööline.

Esimene waatus.

Muusikadirektori lese proua Muuni
suuremaja Grünau.

Wäikene warjurikas aed, mille tagumine
külq vastu Spree kallast näib. Säält poolt
piirab teda madal müür sisse, nii et wesi lah-
kesti näha on. Paremal pool ühekordne he-
leda wärwiline suuremaja, sellel rõdu ees
Rõdu üle on warjurikatus lahti tehtud. Keskelt
jaotab rõdu õhukene puusein kaheks osaks,
paremp. Freyde korteri osa, pahemp. Muuni
oma. Rõdu päält wiivad mõlemil pool ma-
dalad trepiastmed alla aeda. Rõdu päitel
ja käsipuudel õitsewad potikaswuid. Aia
keskpunktiks on tugew kastania juba sügise
wärvis. Puutüve ümber on ümarune aia-
laud ehitatud - aia-toolid selle ümber.
Sellest keskpaiast lähemad kitsad jalgraa-
jad niirte samaselt laiali.

Kastania otsas lindude häälitsemine.

Rohi on mitmeseks tärkas warud, selle sees kasvab palju põllulillesid. Rohuplatsil äraõitsenud punahille (Floks) peennad - ai - nult paremp. võdu väike ilupeenar purts - kaevuga (paluja paisike) ja roosi pääsastega.

Selge, ilus septembri õhtu. Laua ääres kastanivali istub Hedwig Frey ühte aia - tooli vajunud, käed süles. Ta hoiab kirja näp - pude vahel, mille ümber tema kõrvale maha on langenud. Ta on kaas kümme aastat vana, tärks võitlust ja mõtteid. Peeniline närviline nägu on kahvatu, võlvitud otsaesise all pool avatud silmadel on pehine segane waade, nagu oleks nad palju nutnud. — Temal on lihtne leinakleit seljas ja aiaringad jalas.

Majas Mungu korteris mängitakse Bethoveni, "Pulma sonate" teist järku (op. 90). See kõlab tärklis ja selgelt alla Hedwig, ei liigu ta ennvast. Müüd lõpeb mäng.

Rolf Munk (tugev kolmesümmeiline, kunstniku kaadi lähedalt viides, astub võdu pääle välja ja waatab käsa käepuude pääle toe - tades natukene aega noore neiu pääle alla.)

Rolf (hüüab tasa) Preili Hete?

Hedwig (kohkub üles, lasab kirja maha kukkuda) Ja?

Rolf. Teil kukub kiri maha.

Hedwig (tahab selle järele kumardada)

Rolf (uttub astmetelt alla) Kas ta seisab paigal! (Tahab kirja üles võtta)

Hedwig (närvilise outuga) Palun! — Tõtku ometi!

Rolf (astub tagasi) Kas ja? Plus! Ma ei ole uudishimuline.

Hedwig (vainab. Kiri jääb maha. Pause — Hüümis naeratab Hedwig ja Rolf purskab väljasti naerma)

Rolf. Siin ta ometi jääda ei või?! (kumardab ja võtab kirja ja ümbriku näpu otsadega uttu maast üles ja ulatab mõlemad väljasirutatud käega ja kõrvale pööratud näoga Hedwigi kätte) — la lette!

Hedwig (pistab kirja põlle tasku) Ja naerge minu üle, härra lunk. Siin võib veel võõreli mõtetele sattuda, mis?

6

(vergell) Tühine kirjakeer mamma kuulutuse peale.

Rolf. Ilus, ilus. Mina ei soovi mingit seletust! - Wabandage ainult, et ma eksitasin. Pean ma jälle kaduma?

Hedwig. Aga sugugi mitte! Just selle wastu. Mina kuulasin muusikat päält - kui Bethoveni kuuled, see on just nagu suur rõõm.

Rolf. Ja, sel mehel oli kahtlemata andi. Kas lubate? (nähutab ühe aiatooli tema wastu ja istub)

Hedwig. Ja, jääge natukeseks ajaks minule seltsi ma olen tänas päris üksik. Mamma on Johannthalis - ta on jälle ühe hästi ostu juhuse wälja wõitnud, pühapäevaks ühe ani.

Rolf. Jälle üks ani?! Aga mina ei saa teda süüa.

Hedwig. Süügi! Teie proua ema peab ka nii lahke olema. (lühike pause)

Rolf See puu on äieti tore (waatab ülesse)

Hedwig Ime ilus (tähendab ülesse) Pääl üle wal oli teie mängul saatjaid, härra Klunk Windid melistasivad tublisti kaasa.

Rolf. Tuhad ja tuline! (lööb omale põlwe pääle)

7.
Hedwig. Mis on siis?

Rolf. Minna pumpää! Minna pumpääde
pumpää!

Hedwig. Mis teil on?

Rolf. Istun muudkui klaveri ette ja
paigutan terve maja täis.

Hedwig. Teie mängisite ju nii ilusaasti?

Rolf (vaatab temale otses - püksamesi)

Aga natukene hoolimata - eks ole?
Leinaaeg - ?

Hedwig (tasa) Vaadake, kui nuttu kõik tä.
heb. - Aga ma ei häbene sellepärast su-
guzi. Mis võib siis öieti leinalvor ja must
värw tähendada. Sellega tahetakse seda
auustada, mis kaotatud, eks ole? Ehk
vähemalt sügavamalt selle pääle mõ-
telda. Ja seda on just teie mäng ja
Beethoveni minule.

Rolf. So! See puudub veel, et ma teid
kurvaks teen. Tärgmisel korral asun
ma mõne lõbusa aja kallale Mozartist

Hedwig. Armas härra skunk - see on
nii hääd, et te meid Berlinist ära

täite. See oli teist nii sõbralik härra
Munk.

Rolf Hoh, noh...!

Hedwig Ärge nüüd ameti enne t nõn-
da ära peitse - ma ei taha ju sugugi
tänuks olla.

Rolf. Et minu ema teile kõiteri wälja üu-
ris? Leiate te seda nii suurepäralise
olemat? - Ahinule oli pääraasi, et teie
kord wärsket õhku saate - Berlinist
wälja... Meeldib siis Grünau teile?

Hedwig Ma ei tea seda veel ütelda, härra
Munk. Et meie siin oleme, et kõik wana
korraga nagu alla wajanud on - (naeratab)
- see meeldib mulle. (Tõuseb üles, astub sohva
pääle ja teeb peenna juures tegemist)

Rolf (maatleb teda) Ottenaastust, pruli, teil
on lilled jalga all.

Hedwig (astub tagasi) Rohke peaks maha
niitma? (Ishtub jälle)

Rolf (tõuseb üles) Ah, kahju on ainult... et
suri juba mööda on. Aga meie saame veel

toreda sügise, preili, - pange aga tähele!
Nüisugune õhtu, nagu täna - örnade värwide
ja waiuse weepinnaga.

Hedwig Teil on sin nüisugune ilus rahu...
Olge tänulik! - Kõik oli see tundmus
juba täiesti kaotsi läinud, et ka wälja
paaseda wõib - wälja waba looduse keskele -
ma tahaksin korra wälja puhata! (Pause
waatab mee pääle wälja) Aga ma ei usu mit-
te, et meie õiget teed rahu juurde leiame.
Teil teate, mis saäl takistab... mis puudub...
(pisarad hääles) mis minu emal puudub -
(Pause)

Rolf (waatab teda, raputab pääl, astub siis tema
juurde - liigutab ja tungivalt) Teete preili
Hete - - teie olete liig palju üksinda. Rää-
kige ometi nüüd oma emaga. Kõik siia -
maale oli veel esimene walu esimene
segadus temas - aga nüüd - asjaolud on
ju nüüd teised. Teil ei ole enam isa -
siis on just ema teile kaherohdselt tarwis.
Hedwig Ja mind temale.

Rolf. Jah.

Hedwig (nagu mingi otsusega väideldes, ilma tema otsa vaatamata) Ma tahaksin Teil midagi küsida, härra Shunk! -- Ma võin ainult teiega selle üle rääkida! -- Mul ei ole muud ühtegi inimest maailmas.

Rolf. See rõõmustab mind ju nii.

Hedwig (otsa vaadates) Selle läbi saab üks-teisele lähemale, eks ole?

Rolf. Ma tahaksin teie sõber olla, praei Heite. . . (hoiab tema kää kinni)

Hedwig (lihtsalt) Kuid võiksin ma sõpra tarvitada!

Rolf. Teil on neid maks!

Hedwig. Teie - ja?

Rolf. Teie!

Hedwig (sügavalt hingates) Tääl on teil ärgus Oieti peaksin ma ise oma enese parem sõber olema.

Rolf (tema silmitsemisesse wajunud, tahkumata) Teie olete huvitav -- (Hedwig vaatab küsides temale otsa) Poh, saage minust aru, praei. Teie teate ju, kuidas ma oma emaga elan. Pean

tunnistama - minu wana on esimese numbri
ema. Aga mul ei ole temast palju - ma
pean ju Berlinis töötama - muusikat tege -
ma, ei jeh! Kui teie isa alles elas, siis oli
teie wanemate maja mulle nagu huwituste
hallikas, võiks ütelda teie ja teie wanas
tundsin ja aimasin ma nii palju, mis
ma iseeneses ialgi ei tundnud. Uusi asju,
preili Hete, uusi soomsid. Igapäewsus ja
terwe see wiletsus teie perekonnas ei lasknud
seda ainult võttele puhkeda. Nüüd on
asi teisiti. Teie seisate üksinda oma ema -
ga ja elu nõuab teilt nüüd, mis teie siia -
saadik ainult tumedalt aimasite: iseseiswust!
Hedwig. Ta - see on õige. Ma ei ole ialgi enne
nii selgesti tundnud, et üks inimene suure -
maks saada võib.

Rolf. Ma, kas see ei ole tore tundmus? -

Hedwig (istub püsti käe pääle toetates) Aga
tugev peab olema. Ehk vähemalt usua
iseenese sisse peab olema! - Ma palun, ärge
pidage seda liig usklikeks. Ma ei arwa sel -
lega just ennast - ma arwan üleüldisust,

neid olusid, milles elatakse - ja siis jälle, mis neid olusid loonud on: need inimesed, keda auustama peab.

Pölv Siis mõelduandmeid isikuid - Sa... kahtlete teie nende juures?

Hedwig (tasa) Ma harkkan kahtlemat.

Pölv O... see on - hrr - Aga teie emma, preili. - See on omesti suur inimene.

Hedwig (hõõgavalt) Suured inimesed on õiglased! See rõõmustavad, kui neid midagi üles tunnustada on! Aga seda minu emma ei saa - (pikkamisi) Aga ta kannatab süügi. See on iseäralik. - Ta kannatab araräärimata.

Pölv See on tema suurus, preili. Pange tähele, see saab ka tema häädus olema.

Hedwig (tasa) Teie olite sääl juures, kui minu isa suri... Minu emma oli valu pärast pime ja kurt; mina aga nägin teid, kui teie ukse juures seisite, harras ihunk. Sääl nägin ma teie näost, et teie tõtt tundsite: vale oli tema elu - isa lähel ära - mis müüd. - Ja sellel maasel on poeg, kes

teda teetada rõiks-tütrele on wend - aga see on ära - on esmale tõugatud. . . ja kas nõnda palju valet ilmsiks tuleb - mis jääb saäl tõeks? - Nõnda mõtlesite teie seerard, härra Munn.

Rolf. Ham.

Hedwig. Minu isa oli rõik, see viimane aeg mõis tusetä, ta ei mõtelnud enam poja peäle. Aga minu ema - (pause) Minu emal oli alati ainult see üks mõte: ta sureb ja poeg ei ole siin. Minkaua oli ta tugev ja põetas minu isa. Aga siis - sel ööl, kui rõik mõõda oli - ja meie kahekesi wõõdi ees seisime - üsna üksi - siis waatas ta mulle otsa - siis ütles ta: pois - siis langes ta konna.

Rolf Preili see aritab teid.

Hedwig. Ei, ei! Laske mind wõrd ära rääkida. - Dellest saadik jäi ta weikseks ja ei rääkinud ialgi enam, ja õõsite nägin ma teda sagedasti wõõdis istukile tõusma, nagu kuuleks ta kedagi trepsist üles tulema, ja siis kui jälle kedagi ei tulnud, langes ta nii

14
raskesti tagasi ja nuttis iseeneses: pois —
(Waheleg; tõuseb ülesse) Siamaani sai mõn-
dasamati päewast päewa elada — müüid
pead korraga walmisolema ja tugew sellers!
See ei ole kerge, uskuge... Best kui enam
ei tea, kas sa seda armastada nõid, v. ida
armastad — kas sa seda auustada tahud,
keda sa auustad — siis, siis on sinu ümber
kõik nii tühi ja süügi nii rõhuvall täis! Sa
tahad hingata ja ei saa — sa tahad vaba olla
ja sõdiel wabaduse vastu.

Rolf (pirgumisi) Teil on ju omu?

Hedwig ja

Rolf Sknagi üks mees.

Hedwig (waimb waatab talle otsa)

Rolf (Täiel, naeratus meikab tema huulte ümber)

Hedwig. Minu omu tahab mulle teiseks isaks
olla. — Kõnda ütleb ta ise ja mina usun
sellest küljest tema auusust.

Rolf. . . Skudugi.

Hedwig. Teil on midagi omu vastu, härra

Skunx

Rolf. Si, temal on midagi minu vastu!

Jumaluke, preili, niisuguste inimestega, nagu
teie onu, on nimelt raske läbi käia: tema
kardab armustust!

Hedwig (pigistab sõrmed kramplicult laua
peäl kokku) O ja nüüd istud sa sees, selle
- prahi sees. Sa tahaksid wälja, tahaksid
ise. . . Ah, ei ole midagi pahemat, kui
„aimliselt wangi olla! Kui ma mõnda
mõtlew- ta wõiks nüüd meie juures olla -
ta oleks meil - siis - o, siis tõuseb minu
ema suurus" tõesti minus ülesse. - Härra
Kunck, teie olite Roberti õpetaja. Teie tea-
te niisugust hirmu ta tundis. See kard,
kui papa ta kantarisse surus - kuulas
see inimene kannatas - hirmsasti.
Küna pidin wäit olema, ainult tema
käest lohtisin ma kinni hoida, et ta
mind tunneks, kui ta õhtutel minu tuppa
tuli. Ma ütlen teile, härra Kunck - minu
meelest oli, nagu keeks muusik werena
tema soontes, nagu peaks ta oma alla-
surutud igatsuse wereroolust nõrkema.

(Waatab tema otsa)

Teie olite tema ainus tügi. Uskusite teie
 tõesti tema annet? -

Rolf Tema tahtmist kindlasti.

Hedwig. Täheleab siis tahtmine kunstniku
 juures midagi?

Rolf (kerge kahvatusega, pikkamisi) Loedeta =
 vasti, preili Hete. . . Ei pea kõhe
 genius tahtma olla. Kõia klaverimängi-
 ja oleksin ma temaost teinud.

Hedwig (peenikese, mureliku näeratusega) See
 ei olnud aga Roberti igatsus. Ja ma usun
 andke andeks - seevord ei aratanud teie
 isegi temas nii väikesid soovisid.

Rolf (vaatab maha)

Hedwig. Oiget ja kindlat usku iseenese
 sisse ei olnud küll Robertil ialgi. See
 oli ainult igatsus, usun ma. . .

Rolf (näeratab tasa ja rübedalt) Ainult
 igatsus. . .

Hedwig. Kui noor, kõige oma tarvidele selgu-
 seta tundmustega sattus Robert kõige selle
 kuivuse sisse. Tääl ilmus see tüdruk temale
 ja nagu vabadus. . . (hainus)

Rolf. Mis ta õieti wabrikus oli ?

Hedwig. Poleerija - hõbeasjade jaoskonnas. See olla väga raske töö - Terve päewa halwa palama õhu sees, üind wastu töölauda surutud. . . Robert kirjeldas tüdrukut mulle sagoodasti.

Rolf Ja, ja - müllap ta juba.

Hedwig (waatab otsa) Ei, ta peab väga kena olema, härra Munk. - Ilma arusaamiseta nende wõitluste jaoks, mis Robert wälja kannatas, - ei ole ju ka teisiti võimalik niusugustest ringkondadest isiku juures.

Aga Robert wõis temale kõik ütelda.

Rolf. Sõimata wõis ta!

Hedwig. Ta armastas Roberti nii väga.

Rolf. Selle juures ei ole ma ju ialgi kahelnud!

Aga tee wend, preili, kas see ka tema juures tõsine armastus oli - wõi ainult jonn, elevus wabaduse tung!

Hedwig. Ma pean teile tunnistama - mina ei ole Roberti tundmust ialgi mõistnud - et see tüdruk temale siipalju wõis olla arwan ma. Aga ma ei tea mitte - tun-

nete teie armastuse äärmist ?

Rolf (võtab ühe lehe pörandalt üles) Äärmist - ? Ei.

Hedwig. Ühel novembrikuu öhtul, kui minu vend temaga üksi töötas oli - mõtelge - sääl avaldas tüdruk temale oma armastust.

Rolf Do - Hm - See on iseloomulik.

Hedwig. Roberti kohta, eks ole ?

Rolf. Ei - tüdruku kohta.

Hedwig (väikib)

Rolf. Kui kaua teie vend nüüd juba ära on

Hedwig. Täpselt saab kaks aastat !

Rolf. Teie ei ole siis temast midagi kuulnud. Mitte ialgi ? ... Kust ta on ? - Mis sellest tüdrukust on saanud ?

Hedwig (poolvaljusti) Robert on temaga küll Berlinis. Minu olexsin tema juurde jääma pidi mud. ... kõigest hoolimata. Aga mul oli pea-aegu hirm tema eest, kui ta nõnda üksinda ära läks ja ainult veel seda tüdrukut saada tahtis. (Weheaez) Tema vastu on raskesti pattu tehtud.

Rolf. Arvate (Täpselt üles, kõnnib ringi, jääb siis

tema ette seisma ja ütleb mõttes) ütlege, preili
Hete - nas Robert ka teab, et isa surmud on?

Hedwig (tasa) See on juust nii hirmus. Määrdi =
nud ajalehest pidi ta isa surma teada saa-
ma. - See on ülekohus tema vastu.

Rolf (järsku, nagu uue mõttega) Aga mis pä-
rast teie oieti arvate, et ta surmakuulutus on
lugemud?

Hedwig (segaselt) O... see on omesti kergesti müi-
malis. Juba kaks nädalat tagasi... (wälja
purskades) Ma tahaksin teile midagi usalda-
da! - -

Rolf (astub ruttu tema juurde) Preili! Teie
teate temast midagi??

Hedwig (langeb kokku, paneb päi näuwarre
pääle, nutab tasa. Waheaeq. Rolf waatab tema
pääle alla) Ta kirjutas ju minule. -

Rolf Issand Jumal - ta kirjutas teile?!?

Hedwig Keli päewa kannan ma juba seda
kirja enesega ümber. Joeksupois Joosep,
kes waremalt meie juures tennis - teie tunnete
ju teda - niisugune inetu inimene -
lonkab - aga muidu häa pois. Minu isa

mis kas ta seekord wälja, seot et ta Roberti eest midagi julges ütelda - selle oli Robert kirja-
ga saatnud - õnneks sain ma ta kinni
püüda. . Ah mu Jumal - siin on see
kiri. (Tõmbab sellesama kirja, mistal alguses
näes oli, põlle taskust jätetab tooli beeni
najale)

Rolf (segaselt) Aga preili Hete - nüüd lä-
hete jällegi juba! Aga preili -!

Hedwig (lendava hinge tõmbusega) Ma olen
ju ainult rõõmus - et ma sellest rääkida wõin -
ühelgi inimesele! - Ma loen Teile ette - ma
oskan teda juba pääst - (tub kirja lahti ja loeb)
»Armas Hete, lase mind lühidalt ära ütelda.
Papa on surnud. Ma lugesin seda ajalehest -
(peatab.)

Rolf. Preili, sellest üle -

Hedwig. Sinule wõin ma andeks anda, et minne-
ga nii toorelt ümber käidi. Ma tean wäga hästi,
kes meie juures kodus komandeerib. Aga see põne-
tas mind süsgi, kui papa nii häkitselt surnud
oli. Ma olen ennelik oma armastatud tüdrukul
juures, Hete. Ja milleks olen ma ka. — — et

Ela hästi. Ära räägi kellegile sellest kirjast. Ka mammale mitte. Siis maani olen ma rahulik, hõbe. Teie olete mu jõu varastanud. Mul on niisugune igatsus. Kui Sul hirmu, vasta mulle. Siis Robert. - (Wahcaeg) Siis mul hirmu on.

Rolf (võtab tema kirja käest, loeb seda ruttu läbi, siis veel kord suurema tähelepanekuga) Igatsus. - Ja kas teate, preili, mis tundmus mul selle järel sünn on?!

Hedwig ja - ?

Rolf. Tema soovib liginemist!

Hedwig (arvustab puraste paledega kõuseb üles) Usute tee! -

Rolf (nii kiirelt, claralt) ja, miks ta muudu kirjutab? Isa surin. - see on teda põrutanud! - Preili, ma tahaksin ehk tema juurde...

Hedwig (võtab tema käe kahe käe vahel) O teie tahate... ?

Rolf. Kõige pahemal korral uskab ta mind välja. Et aivan preili, meie ei tee sellega rumalust. Ah, jumal, kui

27.
kõike meelde tuleb tunda! ... (Kui hää pois ta on!

Hedwig (wäljapurskades) See rõõmustab mind et te seda tunnete.

Rolf (hoiab tema kätt kinni)
(Waheaeq.)

Hedwig. Aga see tüdruk - ? Ta näis uusa meel nii wäga tema küljes ripuma

Rolf. Kes seda teada võib, preili. Kuigi ta ka kuimimine ehk veel tema küljes ripub - - kui mees, kui kunstnik läheb ta saäl hukka. Ma tunnen seda - - see ongi tema wõitus.

Hedwig (põrutatult) Minu wäene. (siis tase sügaw-aususalt) ja see wäene tüdruk.

Rolf (kõnet katkestades). ... See on ja ainult katse, mis me teeme, preili. Seda pidage meeles. Ma ei wõi teda mitte siia wedada - rääkida tahaw ma temaga! - Ärge temale praegu midagi wastake, preili! Homme on puhapäew, homme enne läunat sõida ma Berlini. ... Kus kiri on? - Kust ta elab

Hedwig (punaslab) Sellesama majas, kus

tüdruk elab... (vaatab kirja) Berlinis kel-
legi proua Printsi juures - Skalitzeri mulis-

Rolf (kirjutab) Kummer?

Hedwig, 134 - (vaatab üles) Aga mis te
temale ütelda tahate?

Rolf. Noh, kõige peält pean ma nägema -
(kohmitusel, ruttu) kuidas ta seal vieti
elab - ja - noh, kuidas see tüdruk on.

Hedwig (tasa, usnaotskoheselt) Kuu ta
tüdruku oma olla väiks. Ja meie oma ka.

Rolf (temale sügavasti silmi vaadates) Preili,
preili, see oleks koidukuma. - Kuu me
ta ainult süa saaksime!

Hedwig (naerab ja nutab)

Rolf. Aga te peate kirja nüüd emale
näitama! Tingimata!

Hedwig Ah, Jumal -

Rolf. Teie ema hakkab uuesti klama, preili! -

Hedwig. Aga minu onu -

Rolf. Nõ, see saab juba taltsaks. Kuu ai-
mull teie ema tahab!

Hedwig. Kuu teie ainult minul olete! - -
Te saate aitama.

Rolf. Kõik saab juba joonde, preili... kõik saab joonde.

Luise (ilmub rõõule, vilkava häälega) Preili Hedwig!

Hedwig. Ah... Mis kell küll juba peaks olema, härra Kunk? Ma pean kõõki minema. Kui mamma tuleb -

Rolf. Rahu rahu - (vaatab kella) Alles seitse!

Hedwig. Juba?! Ma pean minema. Buis (võtab tema käe, süüta)

Luise (seisab üleväl) Preili Hedwig, teie tahtsite võõletid praadida!

Hedwig. Ja, ja - ma tulen juba, Luise! - (Luise läheb sisse, Rolfile) Buis -

Rolf. Jääb selle juurde. Muudkui julgust.

Hedwig Ja!... Täna! (astub rõdu trepiast üles, majasseära Luise järgneb)

Rolf (üksi. Vaatab temale järele, nagu seisaks tema pilt tal veel silma ees. Wahidag, Buis tuleb Rolfi ema vana proua Kunk majast välja rõdu pääle. Ta on üle 70 vana. Vana kühmus prouakene võtsulis es vanas näos ja isegi kõnes ja liigutustes naljakat sarnas =

duot poja noorusega. Waatab lühikese näge-
misega silmadega otsiwalt ümber)

Rolf (wõtub ennast kokku) Na, siin ema!
Ma olen all.

Pr. Munk Jumalukene, Rolf, ma otsin
sind juba pool tundi - Sa tahtsid mulle
ju ometi Elsneri adressi ütelda, xiri peak
ju täna ära minema

Rolf Ma olen sulle ju nii sagidaoti ütelnud,
ema: kella seitsmeni on aega.

Pr. Munk. Ei, ei, ei, ei. Sa ütled alati, et
õhtul alati veel üks rong minewat, mis
kuijast kaasa wõtab - aga pärast on asi just
ümber pöördud. Pulli ei leia ka kusgilt.
Ole nagu äraantud ja äramüüdnud. Otsi
ja otsi. Sa oled ta müüdnugi oma mootile
alla kraaminud.

Rolf. On see küll igawene otsimine! An-
na xiri sua, ema, ma seadan ta ära.

Pr. Munk (tuleb alla aella, pöte astmelt)

Aga ära sa teda unusta! Kui mei
hiljuti tädi Klaarale 70-das sünnipäewaks
õirjutasin - sääl leian nädal aega hiljem

kiija ilusasti sinu palitu taskust - päris
 muotaks määritud sigaritega. Kas Hete
 Frey ei olnud praegu siin? -

Rolf (segaselt pahastujus) Ja muudugi -
 silmapilgu eest (annab ensale kätt ja viib ta
 püü alla. See istub)

Pr. Munn So - Ja, aias võib veel tige me -
 nasti istuda - (vaatab tema otsa) Kas sa ei
 leia ka, et Hete Frey päris tore plikas on?
 Kõi on sul jälle kind teine arvamine?

Rolf (soojalt) Ei, ema! Tõesti mitte!

Pr. Munn (vaatab teda) Kõh -

Rolf. Mul on Hedwigi ees päris aruandus.
 Tead sa, ema, ilmas on tõestest lastest puu -
 dus. Lastest, kes kannatanud, aga siirgi lasteks
 on jäänud. Tema on miisugune, ja selle leian
 ma tema juures suurepäralise olevat.

Pr. Munn Suurepäraline. Suurepäraline oli
 tema ema ka alati. Kagu suurepäralisusega
 midagi ära olex tehtud! Esimene asi, peab hää
 olema. Hää ja tarv. Minu arvamise järel tuleb
 suurepäralisus häädusest!

Rolf seela on ju omegi Hete... Hedwig Frey!

Tema ema vastu ei ole sul ometi ka vist midagi ütelda.

Pr. Munk. Ei, ei. Ma ei ütlen ka mitte midagi. Aga ma pean selles naesterahvast liig palju lugu, kui et mul temale midagi ette heita ei peaks olema! - Kasvatada ta ei oska!

Rolf. Ah, kasvatada, kasvatada, ema! Sul on nii isemosseli veated!

Pr. Munk. Iikka parem, kui rumalusi teha ja siis terve elu aeg saäl kallal näpeldada. See naesterahvas näib jumalat tänada selle eest et tema tütar niisugused on saanud. Hete on naeselik! See aitab naesterahvast igas elukorras, ja see on ka kõik, mis sulle tema juures meeldib.

(Pahemal pool aianärvana juures ilmub Ludwig Frey)

Rolf (pool tasa) Hm. - Noh, säält ta ju tuleb, na'armanne.

Pr. Munk. Mis? (vaatab ümber) Ka, sul on aga maitse!

Rolf. Aga ema.

Ludwig Frey. (Leinasmärkidega ülikuul ja kübar, väike kehakas, viiekümneline - punane, nämiline nägu, lühikeseks löigatud murrud, hall segane juuks ühe lõõnekega sõnavahetuses, kes temal suuri paarkisid kannab. Mõlemad tulevad paksem ja aiasaravast.)

Frey. See on minul täitsa ükskõis. Oli-na ei ole enne lõuna eest ialgi rohkem maksnud. Siin on teie raha, ja nüüd jäl-ke mind rahule.

Tööline. Aga teie peate omi võtamise aja kah ühes arvama, armas härra! Aeg on raha!

Frey. Ah mis võtamise aja! Ärge nüüd rääkige! See paar penni ei ole mul sugugi pöörasi - Teie ei saa rohkem kui teie saada on Jumalaga!

Tööline. Ärge ennast aga asjata äratage! (Lähedära, lööb ukse kinni)

Frey (seisab paarkidega sääl.) Tere õhust armuline proua. Habandage et ma ei tereta.. (Põlgile kergelt.) Õhust!

Rolf (lahkelt) Tere, härra Frey! Tohin ma teid midagi ära võtta?

Frey. Ei, tänan, tänan, laske aga olla. Ma panen nad sinna laua peäle. (Wübpa=
aid sinna)

Pr. Munk. Teie ei peaks ennast rikas teema härra Frey.

Frey. Aga ma palun teid, auustatud proua. - Ainult naiseguse inimese häbematus üle! See on ju tõesti nõõrimine! Teate, mina annan häameelega wasele inimesele paarkümmeid penim - aga waeuan ennast juba parem ise jaronin ise oma paarkidega kodu.

(Rolfile) Ja, ja, teie waeatate, teie suur kunstnik! Teie peaksite korras üks ainus päew minu waha sees olema...

Mn. (Wahhaeg) Aga, kuidas siis muide käsi käib? Mis kunst teeb?

Rolf. Kunsti käsi käib alati hästi. - Ainult kuidas kunstniku käsi käib, see on teine küsimus.

Frey. Aga, teie oma geniega! - Mis teie

suis nüüd komponerite? Tohib küsida?

Rolf. Muidugi lohite. Leinamarssisid ja igatsuse-waltserid - kaugemale minu juures kunst ei ulata.

Frey Leinamarssisid ja igatsuse waltserid?

Rolf (kauvalt) Hali.

Frey. Kuidas?

Rolf. Ja!

Frey Ah so! - Mida te siis leinate

Rolf. Looduse õigluse puudust.

Frey. Ja mis te igatsete?

Rolf Oma õhtusööki. (pr. Munkile)

Oma kas on juba vaosti nikaugil?

Pr. Munk. Ja, ja - kannata veel natuke.

Täna saame sooja sööki.

Frey. Kas minu wenna-aene õiti kodus on? Kas teie ehk wast teate?

Pr. Munk Ei, niipalju kui mina tean, on proua Dora Johannisthalis.

Frey (jämedalt) Hah! Peil on ka tege-
mist! See on üks igawene ümberjooksmine!

Pr. Munk (sedä tähelepanemata) Ja pidi
õieti ju sellesama rongiga tulema, kui

teiegi? -

31.

Freij (astub alumistele rüdu astmetele, hüüab) Hete? Heterkene?!

Hedwig (ilmub rüdu päale, kõagi põll ees) Tere õhtust onu, Tere õhtust direktori proua.

Pr. Munk (tõkusall) Õhtust, kokapreili!

Koh? Kas olete võinud? Arge aga ära kõrmetage!

Rolf. Ah, preili ei kõrmeta midagi ära.

Freij. Kas võime tänas väljas süüa, Hete?

Hedwig. Ei onu, on küll juba liig vihu.

Freij. Na, temist! Mine aga jälle! (Hedwig ära) See igavene sõitmine igapäev - see käib ju närmide päale. Na, mina pean enne kord natukene rahu saama - seespidi - see viimane aeg on mind ameti nii ära vaevanud. Jumal teab.

Pr. Munk. Koh, teie vennaprouad viisama - ta ei meeldi mulle ^{veel} sugugi.

Freij. Ah, teate minu vennanaene! See istub siin maal - ei rääki, ei kuule ju

midagi muredes! Aga mina... meie perekonnas on nimelt ikka pruugiks võetud, armuline proua: kõige paksema peidi peal ikka mina ära sööma. See on minu vana kes õigus!

Pr. Dora Frey (tuleb ruttu pehem. ja aial-
värvast. Ligi 50 aastane. Tubli õige tugevus
avaldava olemuga. Juuks täiesti hall, näojoon
veel nooruslikud, aga teravalt kujutatud, nämilised
kirglikud. Lihtne leinaülikond. Kannab tinnu-
kotti näevares. Väga värskest väigust kuum
Tere õhtus! kõik üheskoos!

Frey, ka on meil hümanas.

Dora, mis pärast hümanas! Kui ma jala jook-
sen, ei saa ma ka rütemini! - Direktori proua
mul on midagi teie jaoks. Vaadake ainult seda
poissi - tugevasti 3 naela (võtab kivist ühe
ani välja)

Rolf, see väene ani.

Pr. Dora, Kui te teda sööma hakkate, siis te
teda enam ei kahetse! - Poh, mis te ütlete?
Maksab, mis? Kael on va meli krossi.

Pr. Munk (katsubani) O... ilus loom.

Pr. Dora. Kas saab tasta terve kausi täis.

Rolf. Minust näpalju ei saaks.

Pr. Dora. Kõh sis... kas tahate ühe saada?

Pr. Munk. (Ruidas sis, armas pruua Dora - see siin!

Pr. Dora Jumal hoidku - see saab minule!

Frey (clavall) Kõh, mis sugune sis?

Pr. Dora. Ma mõtlesin võie maks! - Ja, misugused ei saa igapäev! Waadake ometi - seesama sugune! Ma mõtlesin võhe teie pääle - (Rolfile) teie pääle ka

Frey (närviliselt) Aga armas Dora, kui aga direktori pruual ühtegi maha ei ole!

Pr. Dora Ei saa sina arm. Juhust peab tarvitama

Pr. Munk. Muidugi. Ma võtan ta küll. Palju tänu (Wõtab teisest anioosist)

Rolf. Paris kapital.

Pr. Dora (hüüab) Hedwig! Hedwig!

Hedwig (ilmub üleval) Ja mamma?

Tere õhtust.

Pr. Dora Õhtust Hete. On söök valmis
Hedwig Kõhe! Said hästi osta, marmu

Pr. Dora La vaata aga...

Frey (närmiliselt). Palun, palun! Seda võin
ometi pärast imestada!

Pr. Dora Imestada? Bo! Ja, söömine ei
ole kellegi kunstluseks.

Frey. Ma pean sinuga veel midagi läbi
rääkima, Dora.

Pr. Dora Pärast sööki, jah?

Frey. Ei, palun nüüd kõhe.

Pr. Dora. No noh?

Frey (kohmetult, vihaselt) Palun! —

Pr. Munk. Tule, Dolf — mul on kõht tühja
lainud! Arge laske endid eksitada, mu
hännased.

Dolf (võtab ühe ani, annab emale rätte ja saa-
dab ta ülesse)

Hedwig (tahab ka majasse tagasi)

Pr. Dora. Võid kolletis' panni päale jätta
Hete. Keie tuleme kõhe!

Frey. Palun, sa vii ruttu sellega valmi
ei sera.

Pr. Dora. Siis mitte (hüüab Munkidele järele)
Hääd isu, mu saksad!

Pr. Munk. Täna väga - teile niisama!
(Pr. Munk, Rolf ja Hedwig, majasse ära.)

Pr. Dora. Noh, mis süü on? Kalle mõni õn-
netus!

Frey. Oota ära (võtab ühe pitseritud pabe-
ri taskust välja)

Pr. Dora. Eks ma ütelnud! Kalle mõni
kantslei lipak. Tead sa Ludwig, tee
minuga, mis sa tahad - ainult selle pü-
randuse sõnnikuga jätta mind rahule.

Frey. Sellest on just jutt. Ja nüüd
palun ma tungivalt veidi pehmemaid
sõnu ja tähelepanemist Dora (tasav-
malt) See suur südame sõprus ven-
de võera inimestega ei meeldi mulle
sugugi.

Pr. Dora. On ehk need inimesed sulle
tülis. Ole rõõmus, kuimeilemeile tülis ei ole.

Frey. Tülis? Tülis? (Kas ma üüri si
marss?)

Pr. Dora (tasamalt) Sa sead ju, pr.

proua Munk tegi seda sõpruse pärast
 et Hete mul päris peanõutajaks ei
 jää, on ka midagi väärt. Siin on tal
 Rolf ja vana proua - need on mõlemad
 huvitavad inimesed. Pisuksel lapsel
 on ka midagi fantasie jaoks vaja -
 Frey ja naata omelt. See heera Munk
 on minule liiga fantas tlik - Aga et
 fantasie juures tegelikult elu juurde üle
 minna: Mina käisin täna vana
 advokat Sterni pool - ta andis mulle
 testamendi üle.

Pr. Dora. Oli sul vaja sinna jaoks ta?

Ja pidi ju saatma

Frey. Ma tahtsin, et asi ära oenda-
 tuel saaks. Kuula nüüd päält -
 Siin õnnis mees on, nagu sa tead,
 juba 10 aastat cest selle testamendi tei-
 nud.

Pr. Dora ja kui tal kopsupõletik oli.

Frey. Dina oled selles testamendis
 ainukeseks pärijaks nimetatud

Pr. Dora. Ainuke pärija on ilusti üteldud

37
Frey. Armas Dora, sinul on kõigewähem
põhjust raha põlata.

Pr. Dora. Mis see tähendab! Raha on nüüd
sinu näe all äris - ilus - parastine
määramise õigus raha üle wõtul ju on?

Frey. Usna õige, see sul on

Pr. Dora. Na, ilus! Küll ma siis juba
määrän.

Frey. Ma juhin sinu tähelepanemat selle
peäle, Dora - Hedwigile tuleb oma kaasawa-
raga rekendada. Raha jaotamise korral
aga wõtaksid sa temalt kõin, sest kapi-
tal on jaotamiseks liig väike.

Pr. Dora (saab rahutamaks) Ütle õige, mis sa
oieti tahad! - Testament on tehtud -
ta jääb nii, nagu Leopold ta tegi.

Frey. Ei, Dora. Sa pead lihtsalt uue
tegemä. Seisukord on teine, kui kümne
aasta eest. Asi punitub teisesse - sugu-
luse läbi õigulise pärijasse.

Pr. Dora (lõigutamata) Kes see on?

Frey. Na... mäh see inimene - Jumaluse,
sa tead ju.

Pr. Dora (naagu ülemaal) Missugune inimene!

Frey. Jumal, na kuule õige - poisid on muudugi juht. (Waatab Dorale põnewall, naagu kallalidungimust oselates otsa)

Pr. Dora (kindla häälega) Robertist siis? - Robertist! - Pagana päralt ütles siis emeti wälja.

Frey. No ja... Robertist siis... Kuisa soovid.

Pr. Dora. Tä nimi on emeti miu?

Frey (terawall) Aga mitte Frey, kui ma paluda tohin.

Pr. Dora. Kas Frey. Just niisama, naagu tema isaqi.

Frey. Tema isa on surnud, asi puutub perekonna nimesse.

Pr. Dora. Lori

Frey (suurest enmast) Hem... maagoma ei taha enmast nüüd parem äritada! Ma küsin sinult Hedwigi nimel: Tahad sa inimesi, kes war. emate majast wälja on löugatud, pärijaks teha ja oma ainumaa lapse tulewikku rikuda?!

Pr. Dora. Palun! Ära tee kõnekäänusid -
anna mulle aega.

Frey. See oleks tundmuse vastu, Dora.

Pr. Dora (vaatab temale külmalt silma) Ja
ka sinu plaanide vastu - mis?

Frey (metsikult ja ägedalt) Dora!! (astub
tagasi - hakeab - Bügawaräremuses, rõhulult)
Muidugi... See... See alatu kahtlus. Aga
ma pean ennast kaitsetama. Puhuli -
kult oma kohust täitma. On ju naaste -
rahwaga tegemist.

Pr. Dora. Kuu sa seda tead, siis väi sel -
le järele

Frey Näed sa! Üks otsesõhene sõna
tub asja mõlemile selgeks. Minna olen
narr - -! Seda olen ma oma eluaja
õnud. Dora, kui sinu mees suri - - äri oli
pamrotti jäänud. Tema kergemeelsus ja
tee püüda pillamine! Ära seidle
vastu! Ära järele, mis teist oleks saa -
nud. Sinu mees oli null - poisil käbi
murdud. Ilma tööjõuta, ilma energiata
oleks ta wankri jooksta lasknud, nagu ta

joaksis, ja teie olete nälga surra võinud,
 poleks mina tulnud. Mis läks minule Teie
 kergemeelsus kurda? Kõinul olisema häär
 äri Magdeburis, mul ei olnud tarvis hai-
 ges ängi heita. Aga et meie võlausaldus
 kaalupääl seisis, meie nimi - selle pärast
 jätsin ma kõik maha, kõik - et teid
 päästa

Pr. Dora Ma olen sulle selle eest -

Frey Tänu! Mis sa siis tänuks nimetad
 Selle asemel, et mind igavesti selle eest tä-
 nada, et ma teid lühusest vabastasin, teete
 teie mind selle eest vastutavaks.

Pr. Dora (rahvatu, tasa) Sa oled ka vastuta-
 Ludwig.

Frey Hah! See on tore. Ilmsüütaus!! Olete
 teie senikord pääst löllid? Peisis oli kõik
 surjus: laiskus, vanematele vastupanek, kirglik
 Sa toetasid teda ju meel - Sa tundsid en-
 nast meelitatud - genie - see pois! - (Dus-
 tult) Pidasid härra Munkki majas, seda
 koera, kes lapsed oma vanemate vastujäles
 kihutab. Aga siis - kui see ilus lugu ilmsik

Tuli - noor Frey ühe naispõlvkonnaga, kõrge
alama inimesega termes Berlinis, koos teat-
ris, uulitsal - kui pois isa vastu toovaks
läks - siis oli teil mäistud otsas, seal pi-
din minet tulema - mina pedin teile alles
ütlemas, mis teie õigus ja kohus oli

Pr. Dora, Ja sina! Sina!

Frey. Ja pagana pihta. Mina olen kõrge
enam selle all kannatanud. Teie ei ole
mingit kaastundmust ärataninud. Kuri
nastupaneku iduon sügaval teie laste
sees. Ma ütlen sulle, waata nüüd

Hedwigiga ette, ära lase teda rändev-
palju selle inimesega, selle klaveri õpetaja-
ga, koos olla! Meie teeme tööd oma laste
hääks, meie elame endi laste hääks -
ainus asi, mis meie selle tasuks oodata me-
me, see on natukene armastust, et sind
lapsed selle ees armastavad.

Pr. Dora (tasa, kanges meeleäremuses) Pois
armastab mind

Frey Aga mis peab sellest ka wälja tulema,
kui misugusele poisijõmpsilale emra

poolt nina alla pistetakse, et ta isa kee-
gemeelne olla, ja isa poolt, et ema päale
tõsiselt vaadata ei tule. Oige laps, kellel
lapse armastus on, astub oma vanemate
ees tvälja, kui hädaohht ähvardab, ta
annab oma terve eluõnne, et oma vanem-
maid teenida. Minu olen teie eest. . .
oma karjast, mina olen ta ära andnud.
(Wõjutab käe silma ette)

Pr Dora. Ludwig. . . ma tean, sa oled palju
oma päale võtnud. Sa oled äri jälle jaluke
aidanud ja päale selle oli sul kõrgisi
õigus. Alga näed sa, Ludwig - sina käsid
meile päale et poissi äratõugata!!

Frey Käsin päale? Ja muidugi! Jumal
teab, ma ei soovi sulle midagi paha, Dora.
Alga et sa kord veel seda teed saad käia ja poissi
tema põimülkas näed -! Waburku tudurku
küljes uppus ta - mitte oma ema küljes!

Pr Dora (ähkides). Ludwig - ma ütlen sulle -
ära ärita mind. Sa teotad minu liha - ja
minu tundmuse. (Stuub)

Hedwig (ilmub lähel paremata rõelu pääl - jäbseisima)

Frey. Dora -

Pr Dora Pois on mulle needmiseks. Aga ta-
had see pahaks panna, et ta siiski ar-
mas on. . . (Nüüd iga sõna nagu südame
verega, ülestunnustus) Ma olen nii palju
kõotuseid mahta matunud. . . Ta oli ju
hää - - Seekord tegi mind tema täna-
matus pööras eks, aga - see oli ainult
silmapilguks. Meie süda oli poisi juu-
res. Mina oled meid üksteisest lahti
kiskunud. Ma kutsusin sind, Lud-
wig - aga sa ei teinud midagi, et meid
aidata. . . et pois jääks? - Wihe
oled sa õhutanud. Nüüd olen ma
kavtanud.

Frey. Sa kahetsed seda küll. . .

Pr Dora (tuliselt tasev) ja, Ludwig - ma
olen kahetsenud! (Waljemini, ägedalt).
Ma olen kahetsenud. - Best nüüd
teanma, mis igamesti kestab: Ma
olen oma lapse kavtanud. Ma olexin
teda kutsuma pidanud - see ei ole
nüüd enam selle naesterahwa pärast -

ta on ainult haavatud kuni südame
põhjani, seda tunnen ma. Ja sellest, et
ta haavatud on, sellest näen ma just, et
ma teda olen kaotanud.

Hedwig (ei jõua enamat enam kauemini va-
litseda, tuleb alla ja hüüab sügava liigu-
tusega) Mamma.

Pr. Dora (kohutab tagasi) Hete - sa oled
ju surmasahvatu - ?

Hedwig (hüüetult) Ma mõtlesin Roberti
pääle -

Pr. Dora (Sina) ?

Hedwig Arvaatamulle nõnda otsa, mamma.

Pr. Dora Hete -

Hedwig Ma - ei või mitte - (langeb tema
kaenlasse. Kiri kukub Hedwigi peost maha)

Pr. Dora Üks kiri ?!

Hedwig Roberti käest.

Pr. Dora (kardudes) Roberti ?!

Hedwig (arast, emast kuni heides) Ole rahul
lik mamma... Jumala pärast, jää rahul-
liseks... ma arvan ta tahab meie juurde
tagasi.

Pr. Dora Robert.

Hedwig Ja! Ja! O mamma - mamma!

Pr. Dora Anna xiri sia.

Hedwig Lase mind ettelugeda -

Pr. Dora Anna xiri sia! (kamb selle oma kätte) Sinule on ta kirjutatud?

Hedwig (tasa) Ta ei tahtnud küll neist leisiti.

Pr. Dora (Loeb hinge xinni hoicles - peatub varsti, wahib surrukahvatult paberil pääle)

Hedwig O mamma - ära loe enam edasi.

Pr. Dora Pea suu! (Loeb lõpuni. Wahib ikka veel tarvelult paberilehe pääle, siis langeb ta järelt ühe tooli pääle ja nutab)

Hedwig (pölvitab tema juures)

(Wahhaag)

Frey (kes süsaadik sõnalausemata seisnud astub juurde ja kisub pr. Dora käest kirja ära - loeb seda - naerab sunnitult, pigistab kirja kokku ja viskab ära) Peisil on komineti - tegemiseks aidi

Pr. Dora (üles karates) Ludwig!!!

Frey (taganeb tahtmatalt)

(Waheaeg)

Pr. Dora (Hedwigile) Millal sa selle kirja said? -

Hedwig (võrisedes) Kesknädala hommikul Josep tõi ta...

Pr. Dora (ahwardades) Mis pärast sa teda mulle kohe ei näidanud?!

(Pause. Hedwig vaikib, vaatab maha. Siis tõstab ta pilgu jälle üles ja vaatab paludes emale otsa. Pr. Dora silkitab tema juukseid - tasa :) Sa oled rumal, Hete

Hedwig. See oli minu st ülevõhus. Ma ei tahtnud sind äritada, mamma. Pörf Munn oli Roberti parem sõber. Ma ütlesin temale. Ära ole kuri mamma. Ta tahab homme Roberti juurde minna. Ta usub, et kõik veel häaks võib saada!

Pr. Dora. Peab see jälle oma pika nina sinu nahale toppima?!... (Järsku pehmelt) Hete, minu kallid. Sa oled midagi ära kannatanud. Hedwig. Ah ainult stükene, armas mamma (hoiab tema ümbert kinni)

Frey (meelest ära, ei leia sõnu) Mis - ??

Mis see wõõras inimene enesele lubab?!

Tahad sa ennast niikaugelt alandada?

Tahad sa paissi paluda lasta, et ta tuleks?!

Pr. Dora (selgelt ja rahulolevalt) Kuu ta tahab -
jah.

Frey Ja mina ütlen sulle siin Dora:

Miksuu kui mina selles majas -

Pr. Dora Mina ei wõi enam sinu järel
käia Ludwig.

Frey Ja see naisterahwas? Arwad sa ehk, et ta
sulle maha jätab? Oma ema pärast? (naerab)

Pr. Dora (punnamisi) Kuu ta tuleb... siis
on ta tema maha jätnud.

Hedwig (toetab tema rinnale) Armas mamma -

- kui aga Robert seda mitte ei wõi...?

Pr. Dora Siis ei tule ta ka mitte, Hedwig!

(Besüie)

Teine waatus.

Berlin. - Proua Printsi juures Krakitseri
 mulitsal Klara Weili tüütuba, ühtlasi pere
 noma köök. Väike, valge ja madal. Taha
 seinas lahtine aken, millest ainult sinine
 hommikul aeg sisse paistab. Korter on
 neljandal korral. Anna all seisab põlvim
 laud - neljakeandiline, jäme, põlvimise
 raudadest äärmiselt. Sellele paal hõbed
 põlvimise tööriistad, põlv raud, hõbed, pu
 lid ja klaasikesed seekinsega. Petroliumi
 lamp seisab laua peal ja kolmejalgsed töö
 istmed selle ümber. Taha paremp. needum
 Taha paremp. lahti tõmmatud raud moodi
 saäl kõrval köögikapp - üks paremp. viit
 ta, teine paremp. Printsi perekonna magam
 ruumi. Pehme uuse kohal väike kell, paremp
 uuse kohal Richard Wagneri pilt. Anna laua
 peal väike linnupeur linnuga.

On kella Dumber. Belge, vilu pühapäevane
 hommik. Marie Weil istub laua üle kumma-
 lades ja polemb. Hunnik odavaid poleri ma-
 ta hõbe nuge seisab tema ees. Tema töötab
 mehaanilise kiirusega ja viskab valmis po-
 leriud nuad saepuruga täidetud kasti,
 mis laua all seisab. Marie on 24 aastat
 vana, tugevate muskuletega, mustavereline,
 tugev juuks ripub otsa peale. Tselaadiline
 peerikene teravate kitsa joontega rinnal.
 See, ja tugevad silmanulmud annavad te-
 male kõvema kindlana näo, kui ta töö-
 poolest on. Silmad on mustad, siniste
 värudega silma all. Ta on väga kahvatu,
 närviline, aravaavatud. Tema vaatel on
 sügav küpsus. Honkad on täied ja pisut
 puudunud. Temal on tööriided seljas ja
 niltringad jalas. Kärsed on üleslükatud,
 käevarrid punased. Väljast sügavalt
 alt hoonist kõlab leiernaksti hääli.)

Marie (peatab, loeb nuad ära, mis veel polerida
 on) Riis . . . kahensa . . . kumme .

50

(tasa, roidumult hingates) hm. (Waheaeq.
Wäljas kõlawaad naude kiriku tornist 8 kella
lõõki. Ta ringutab, vajutab käed silmade ette)

M. mm. Aeh - Jumalukene (Haigutab pi-
gistab silmad kinni) (Waheaeq.)

Grete Printz (rõhn, haiglane 18 aastane looma-
ne, uulits atüdruse näoga, edevalt hammu-
tuel pää, loxid otsaesisel, wakarawatu
näowärv. Kannab walget hammiku jakki, on
natukene milte kaswanud. Tuleb wõudes
pahemp. sisse. Paha. ll.) Hommikust

Marie (räägib enamasti surutult, täielist
wäsimust awaldates. Seda elawanaad pais-
tanad siis tema ärewused.) Hommikust, elad
ka weel?

Grete Kuu keegi inimene ei arata! Miu jain
kujaks magama... (haigutab) Jumal -
on see aga wäsimus! - Huh! - Oled nuga
dega wõrsti läbi? (Lotub tema vastu tü-
lada äärde)

Marie (lõkkab temale polwimata nuge ette)
Kümmes on weel. Taised on saepuru kastis.

Grete (haigutab) - - Kitti ka?

Marie. On juba (poolerib)

Grete (tõuseb jälle üles ja astub akna juurde) Hää õhk. Hää õhk. (Laseb aknast rinnuli välja, pöörab siis jälle tuppa tagasi)

Õh, siis tahame veel kord, tahame veel kord - heivass - (haigutab, Marie muisama.

Hõlmed naeravad), Ma sina - oled aga ka ilusasti väsinud! Kava sa juba istud?

Lamp on ju alles päris soe (katsub lampli kuppelt)

Marie Peljast - meest (poolerib). ^{ole} Tera-
dega ettevaatlik, Grete. . . Sa paned need ukka märga sisse - pärast on kõik - aravoostitanud. . . Steiner tõmbab mul iga noa päält maha.

(Tõelamael. Waheareg)

Marie (vaatab juhtumisi akna poole, Fräga igatsewalt.) Täna on ju puhapäev?

Grete. Ja, sa tead seda ka? - Snime-
selaps, mine magama! Sa jõuad ju waewalt silmi lahti heida!

Marie (kiirelt). Ruttu, ruttu - Loosep
peab warsti tulema.

Grete. Siis võtab ta ... waster. —
 (Nimiseb ühes leierkastiga). „Usainus
 xord meil õitseb mai! ... Tead, täna
 on soe, ma panen täna oma pitsi
 kleidi selga.

Marie. Kuhu sa täna tahad minna?

Grete. Hälüseele!

Marie. Kuid meel?

Grete. Tja - ma pean kedagi vihastama,
 (naerab) Tead sa, mul oli saal ju tore wali.
 Josep on ju iga pühapäev walgas Hälüsees.

Marie. Josep? Tantsib see ka?

Grete. Na, ja kuidas! Lombard kana ei
 ole midagi tema vastu.

Marie. See tantsib?

Grete. Ma ütlen sulle! - minuga tahtis
 ta nimelt alati tantsida. Aga et
 mina niisuguse lombardiga tantsida
 ei taha, siis ütlesin ma kord seda te-
 male - suu sisse - kõik inimesed kuul-
 sid seda! Ma tahtsin jõmpsikast
 korra lahti saada. Ja siis mõtsin ma
 Tenscheli, tead, rohukauplusest - ja siis

tere valtses käimev. ⁵³ Kas tead, lask ta
näost siniseks ja kollaseks - Mul on
naisugune viha selle jõmpsika peäle!
(Kõrgiselt) Minu õlast ei ole ju midagi
mürgata, mis? Aga ometi midagi ei näe?
Kui maill korset seljas on?!

Marie. Ei.

Grete. Aga -- sellepärast ma just viha-
ne olen. Kui Josep hommikuti meilt
kaupa müüma tuleb, siis istub ta alati
just sinna kohta, kust ta minu selga
näeb! ... Seda on ta nüüd Halnsees
Linnale kõrva pistnud - ma tean
juba! Ja see on teistele edasi susinud!
Naisugune tainahn!

Marie. Oma jala eest ei väi ta ju ke
midagi parata.

Grete (viskab hävilise viha tujuga
oma poleerimise raua nuga peäle)

Marie. Bina!! (lööb talle käepäale)

Kas hull oled?

Grete (vainub, tume punane, töötab
kiirelt edasi.)

Pr. Prints (parem. poolt ligi 70 aastane,
haiglane, tooga värvatud naesterahvas,
naeselt viies, õhuke hall juuks, sarvest
pill ninapääl Teob kohminäuel, kuulb
kuulmatult oma viit kingadega)

Pr. Prints Hommikut, lapsed.

Marie Hommikut, tädi.

Grete (uriseb) H - m - nss! (Pause)

Pr. Prints (lähb akna juurde) Mõh, Hansuke?
(annab linnule värskeid mett) Ja, siuksu
aga pääle Hansuke - saad juha - so.

Marie (ennast sundides, lavall) Täna on
ilus välgas, tädi, mis?

Pr. Prints So? ... Na ma ei tea - Minna
jään koju. (pühb nina).

Marie. Mis pärast siis, tädi. Tulge emedi
ka kard natuke välja värske õhu kätte -
see ei tee teile midagi. Täna lähb soojaks!
Robert tahab minuga muusikaeda
minna. Olge lõbus täelikene, tulge kaasa!

Pr. Prints. Ei, ei. Lase mind jääda kus ma
olen, ~~hõps~~. Minna ei võlba enam maailma.
Täna väsi - matlus mulle jälle nii kangesti

rindur - minge aga lapsed. Teie olete noored - misugune wana raux on teile ainult noormaks.

Marie. Teie ei tea sugugi, kui tähtlepa = nelik Robert on!

Dr. Printz Ja, ja, mu laps. Ma usun ju Aga ära pane pahaks. Ma olen oma elupäewad nõnda elanud, et ühilegi inimesele noormaks olla!... Kui noor inimene sellega walmis saab - wõnugi - pärast. Mina olen teisest ajast - minul ei ole see küll wõimalik olnud.

Marie (äritatult) Ah! - Ärge unesti rääkige, tädi!... Ainult mitte nii selgesti!... Ma mõistan juba! Ja?!

Dr. Printz Mis sa siis tahad?

Marie (ingliselt). Meie ei ole kelle - gile inimesele noormaks - Kelle jaoks ma raha teenin, see on minu asi.

Dr. Printz Nõnda see lugu enam edasi ei lähe. Kui sina mõistmata oled, siis räägin mina Robertiga.

word tõsise sõna. Ma näen ju see
näost ära, sa töötad ennast hai-
gers.

Marie Ah - see on ainult niind ajutiselt.
Niind on Steineril hooaeg! Ma pean ju ka
kõin üksi tegema. Grete piiratab kella
kahesani sulgedes -

Grete. Ah ma peaks küll meot sinu
peigmehest eeskujuvõtma?

Dr. Pruntz (Mariele) Ja, ja, laps - mis
Grete ütleb, selles on oma jagu tõtt, on
ju päris kole noadata - niisugune noor
lugem mees ja medeleb teinud päävad
virkade inimeste juures ümber Ma,
see on ometi nõnda!

Marie. Ei! See ei ole nõnda! Teie ei
saa sellest aru! Kuu ta nõnda väin-
selt ümber kõnnib ja midagi ei tee,
siis on ta sügavasti oma mõtetega
tõs!

Grete. Näed sa ema! Minu juures on
see just nõndasama.

Dr. Pruntz. Ei, ei, laps, ära sinamana

inimesele ettearvima harkna. Mina ei
 mõista sellest midagi, aga et mause-
 kant ka midagi tederima peab, see
 on kindel kindel. Kuu aasta eest
 elas minu juures kind üks trompeti-
 puhuja - ma ütlen sulle, see tederis
 nii palju, ja tututas terwid päewad ja
 ei olnudgi koolitatuud mees. See on
 just Roberti õnnetus. Ta väib ümber
 ja tahab ikka ja tahab ikka - aga aja-
 loost ei saa ialgi.

Marie Luri. See on ju hoopis teine
 asi. Tema teeb ju muusikat!

Pr Prints Ei! Tema ei tee midagi - See
 oli ju nii lahke sellest woerast inimesest,
 sellest Krügerist, et tal lubas, ta väib en-
 ne lõunal all restoranis niipalju klawent
 mängida, kui ise tahab. Aga kas ta seda
 ialgi tarwitab? - Ei! - Siis tuleb ta oma
 sitase uhkusega - siis teeb ta oma här-
 ra isale järele!

Marie (uleskamina nihaga) Bah! - Ei, see
 on weider! Ei, tēpooles t. tädi - Wana-

mehega ei ole ^{nüüd} Robertil mitte nupuljugi
sarnadust!

Dr. Printz Oota aga ära. Minu tund-
sin omelt Leopold Freyd, kui tal veel
äri ei olnudgi. Ma nägin teda veel, kui
ta oma naesega, kui puutpaar kinnusse
läks. Oli ilus paar. Proual oli ka nii-
sugune suur kasv ja nii midagi ahket
oli tema viisis - Sellest on nüüd juba
kolmkümmend aastat mööda ma mä-
letan seda aga nagu oleks see täna.

Marie Ah... Robert oli ju hakatuses
saadik hoopis teine inimene! Mis
peaks sellest saama, kui igavõttes
juures parata väiks, kust ta pärit on.
Ühked viite te olla, et ta meil siin on.

Teil ei ole vähemat aimugi sellest mis niusu-
gu ne kunstnik ennas! vaevama peab.
Ma tean, et ta ennas! muuab... Las ta
ainult korral midagi valmis teha! - Siis
naerab ta meid kõiki üheskoos välja -
seda on ta mulle ise ütelnud. Kui tal
midagi õnnestab, siis on minu teenistus

sandikopix tema oma vastu. Teda ei
tohi ainult piinata! (Kõlis-tatarse)

Dr. Printz (ohates) Oh Jumaluke ja, -
Koh tee lahti, Grete. Ma teen nüüd kohvi.
Grete (läheb pahem. poolt välja)

Dr. Printz (läheb kolde juurde) Mitu to-
sinat neid siis äike on?

Marie Üleüldse 50. 40 on ta juba ära
võinud

Dr. Printz (keedab kohvi) Kas ^{sa} siis äla
raha said?

Marie Jah.

Dr. Printz Kui palju?

Marie 22, 75

Dr. Printz Päris kena.

Marie Eks ole?

Grete (tuleb pahem. p. tagasi. Tema järel
joonsubees Josep. Vaastane, pinnu koh-
metu, parem jalg kange. Kui ta tuleb
ehk taas liigub ikka tõukab ta millegi
asja vastu. Ta kannab mustet püha-
pärna ulikonnda, korgu slipsi ja tagasi-
pooritud nurkalega kraet.) Rõna,

60

ümargune, otsekohese äärega kübar määritud
ja kannitud juukse peäl, suur kaanega
korn kaenardes)

Josep Hommikut! - (tõmbab kübara pääst
ja tõukab korniga pr. Printzile selga)

Pr. Printz. Koh tasa, tasa!

Josep. Ah (itsitab) ma ei ole teid ...
(wäga waljusti) Tere hommikut, proua

Printz! (Panab oma kübara poleerimise laua
pääle)

Marie. Ei, ei, sia ei ole mul kübarat tarmes -

Grete. Pange aga oma kõrrets sinna akna
laua peäle.

Josep Olgu! (lõmbudab akna juurde -
linnule) Na Hansuke? Has laulad ju -
ba? tux, tux!

Grete. Küüel peab see kanepilindu kanaks

Josep (itsitab kohmetult)

Marie. Istuge veel natukeseks, Josep. Grete,
sa võta saepurude seest wälja, too pabent
kähku.

Josep. Ahul on kornis rätik, sissemässimisen
(wõtub selle wälja)

Grete Ja? Olete omeli kord kaasa
toonud?

Josep (istub ja laotab rāti oma süles
laiali Grete põlvitab, otsib põlritud
noad saepuru kastist välja ja ulatab Jo-
sepile ette ühe ühe nahk lapiga terad
üle ja mässib need siis rāti sisse)

Josep Ega hõbetamise kuskilt ära pole
pudenenud?

Grete Ei! Siin pole midagi ära pudene-
nud! - Hana Steiner, laske hõbe üks
nummer parem waltsida, siis ei juhtu juba
midagi! -

Dr. Printz Josep, jote ometi tassikesse kohvi?

Josep (istub, nimitab) Pui te lubate!

Marie Tulisepihta, Josep - kui penike!

See on küll weel Freyde juurest, mis?

Endistest parematest aegadest?

Dr. Printz (wilde juures) Kas teil siis müüd
Steineri juures meeldib, Josep? Teivad nad
siis tõesti paremat äri?

Josep Ah ja - noir ütlevad ju -

Marie Oh, Freyd on üleüldise walmis,

tädi! Noh, ma olen ainult rõõmus, et
 ma enam saäl tööd ei tee. See vana
 Frey, see on üks kardetatav saaks. Kes tahab,
 sel võivad ju Frey juures hääl pöörad olla.
 Aga et mina mitte ei tahtnud - siis vih-
 kab ta mind nagu ussiaia all (naeratab)
 Noh see on vähemalt vastastiku (Pause)
Pr. Printz. Aga mina ei tea, lapsed -
 need Steinerid, kus te praegu olete, Jo-
 sepe - mulle nad küll ei meeldinud ini-
 mesed. Kui ma nõnda vaatan, kuidas
 nad Josepist jumala terve päeva ta-
 ga rühutavad! Täna pühapäeval
 ei tohiks nad seda üldse mitte. Kas
 te seda siis nälja kannatate, Josep -
 oma haige jalaga?

Josep (punastab, ära pilguga Grete peale)
 Oh ja. Lähub juba.

Grete. Kui veel õhtupoole tantsidagi
 võib - preilnatega! Tore! Peenike!

Josep (kahnatab ära ja naeratab)

Pr. Printz (kes teistele selga pöörab) Dina,
Grete, ma õmblesin nüüd su korseti

ära - külapoeta müüd mis t'iehti on
Grete (täuseb järsku üles, lähleb ära ja viskab
 naise künni)

Pr. Printz No noh - mis sellel siis on?
 (Wahhaeg)

Robert Frey (pahem poolt. 22 aastat
 wana Nõmmiline, ära töötatud nägu. Tu-
 medad juuksed, sinised, unistajad silmad
 On natuke kehvapoolselt rüdes) Hom-
 mikut! Tead, Mieke, müüd tein ma
 otsa pääle selle inimesega.

Marie Kallikene, mis on siis? (täuseb
 wäsinult üles - Robert suudleb teda kergelt
 otsa pääle)

Robert Na, küll ma sulle juba räägin
 Hommikut, proua Printz! Hommikut,
 Josepo! (annab mõlematele nutuliselt nätt)
 See häbematus läks mul juba liiale. Nii-
 sugune inimene, nisugune kõrtskõetisaks
 tahab mõnemat mängida - pääle selle -
 need naesed - seisawad alaki sääl
 juures ja nõjatewad klaveri pääl, kui

64
ma mängin, ja hirmutavad mulle näkku -
see ei lähe, seda ei või ma wäljaraanna -
tada!

Marie Mis sul siis Krügeriga oli?

Robert Ah, mitte midagi! Ma ei lase
niisugust inimest omal nina peal tantsi-
da! Ta tahab minuga sääl all raha teha
kui oma klaverimängijaga, noorimeeste
 jaoks, selle rahma jaoks! See räpane ini-
mene julgub mind segada! Ma pööran
ennast ümber ja - kellneripõksed maal
rawad, külalised naerawad - ma olen sin
nutta wainud.

Marie (aralt) Robi ole häa.

Robert Ah, see on täida - see on nii täida
(Küjaci ole tulnud? Ei, ärge naerge, Josep,
ärge naerge, mul ei ole tuesti wälja tuju.

Minu - (tasa) olin warki jälle nirkauget
et. (raskesti hingates) sääl joosin ma
wälja (istub)

Marie Küünd on ju kõik häa (wõtab te-
ma pää, paneb oma rimmer najale)

Miks sa wäristael? -

Robert (tasa) Ah, mitte midagi - (Ruidas see seebivesi lõhnab!

Marie (rahmatult) Ja - Robert - see ei lähe ju teisiti.

Robert. Ei, ei. Anna siia (peeneb tema näe oma otsa peäle) Minu võrk ingel. Lapsed - jätkke mind rahale.

(hahereeg)

Pr. Prints Te Robert olete täna jälle nii äratatud ... see on hirmus.

Marie (pehmelt) See on päris hästi. ... et see enam all ei mängi.

Robert. Ah, muudugi! Ülepäev saäl all võrtsis - ma olin oma mehest nagu pilge iseenese peäle! (Pr. Prints, ja Josefo naeravad)
 Lem. Ja, nüüd ei ole mul enam klaverit. Klavid
 nüüd olen ma üldse valmis. Ma ei
 või enam selle inimese juurde alla minna.

Marie Ma tean juba, mis meie teeme, Ro-
 bert -

Robert Huh? ... Ootame ühe kolmetuhanda
 delise kontserdiklaveri.

Marie Ei, ma üürin endile klaveri. Ma

kuulasin juba järele, see maksab 10 marka kuus. Peda peab ometi kokku saama

Pr. Printz, Aga lapsed, te peate ju elama Robert Oh - (toetab peaa tema aumana jale)

Ei, ei, ei. Mul ei ole klaverit karris, tead, päris tõe sti. Ma tahan niid ainult veel seepidi muusikat teha.

Josep (on kõrvale pööranud, et oma lobus at tuju väjata, rühustab) Seepidi!

Pr. Printz, Aga Josep. Tulge lapsed, joo = me kohvi - Grete!

Grete (tuleb par. poolt tagasi muletud sil = maalega, taesli riide pandud. Võtab kõv = gura jüst kornikese saiaalega)

Pr. Printz, Josep, teie saate kõige enne, teil on rutt

Josep. Oh pagan, kui hilja juba (istub) Tanan väga (joo suute kausuudlega)

Robert (astub aknajuurest tagasi)

Marie. (ruttab koke tema juurde) Noh,

Robi. On niid parem?

Robert Ja. Niid lorgib meelekohail

Siis. siis hakkab juba väherema -

67

Püdamene, sa ei pea nii hirmul olema.
Marie. Mis lähme siie homme arsti juur-
de, Robi! Tah?

Robert. Ah lollus. Sünypärast küll. Sa
näed jälle nii vilets wälja (poolili jättes)

Noh Josep? Mis kõbe asjad teevad? (Marie
lähleb koolde juurde. Robert seisab üsna Josepi
ligi, sosistab temale tase) Kas oled midagi
kuulnud? (waljusti) Sa näed ju nii pee-
nise wälja, Josep! Paganapois, tore!

Lähed tänas küll niost enne jahile-mis?

Grete (plahwatab wälja) Aga härra Frey,
küll te olete mõnikord ka wäljakas

Robert (ei tee temast wäljagi) Mis
päew tänas. Tahes - Noh? Saan ma kohwi? -
Kirja ei ole tulnud? (Marie toob temale
tassi)

Marie. Müüd joo, Robi, natuke sooja on
kehale häär.

Dr. Printz. Robert, kas käisite siis müüd eila
minu seitungi pärast toimetuses? No jah!

See auras teil muidugi jälle pärast are!

Sis ärge parem sugugi lubage.

Marie Aga tädi, mis nüüd sellest ühest
lehest nii suurt ära ei ole! Sa kuuled ju
isegi igapäev nii palju uudiseid...

Tule, Robi, istume laua juurestemale, siis
ei tunne sa nii seda salmiaku lõhna.

(Wib hakkas tooli kolde juurde) Ei - siin on
jälle liigpalaw! (nõuta) Ei tea täiesti mitte,
akuha minna - (seisab kahe tooliga)

Robert (suudleb teda, sest et ta kaitsesid
ei saa)

Marie Dina! - No istu! Slesasti! Tõu
Kasta sisse (istuvad üksteise kõrval ja
joovad)

Dr. Printz (istub Gretze ja poleerimise laua
juures. Kolmeid joovad samal kruusidest)

Miner ei saa sellest omegi au - nad
joovad omegi seisungi korralikult wätte
saatma - selle eest maksan ma ju
ema raha.

Marie Missugune nummer see siis on?

Robert Ah, juba vähemalt 14 päeva taga -
si. Ma lähen homme sinna.

Josep (Tõuseb korraga ägedalt üles, liukab siial)

juures paar pölerimise rauda laua päält maha,
kumardab neid võtma ja lööb üles tõustes
pää vastu laua äärt) Müüd pean ma
aga vaatama, et -!

Grete Plans! (tasa). On see küll lojus
Josep (paneb kübara miltu pähe, võtab korni)
Oh jumalaga! Palju lõbu ka tänases!

Grete. Sedasama teile.

Pr. Printz. Oh, Jumalaga Josep

Grete. Arga aga liig palju südamel
murdne. Jätke vaestele tüdrukutele nende
hingeraha!

Josep (tahab tragilt vastata.) Oh - (ei keia
aga ühtegi sõnast mõtet, punastab,
lõunab veelja)

Grete. Kas tahad näha, ema, missugune
mu kübar müüd on? Mark viiskümmend
maksab ta -

Pr. Printz. Annad sina küll raha veelja,
Grete.

Grete. Mark viiskümmend? Missuguse
kübara eest? (mõlemad paremale poole)
äre) (Wahheeg)

Marie (sisab Roberti taga) Kalline, müüd teen ma ennast ilusaks.

Robert (chumatab mõtetest) Mis??

Marie Ah - lase olla - ei ole tähtis.

Robert Ei, ei, mis on siis?

Marie. Ma arvasin ainult - ma tahan -
ma tahtsin ainult ennast reidesse pan-
na

Robert Ja, ja Tee seda. Oled sa valmis?
Tee ennast ilusaks. Hm - - (Waherag)
(järeksu väga elavalt) Sina!

Marie (korraldab laua peal oma tööriistu)
Mis on kalline?

Robert. Ei, lase olla - -

Marie (läheb ätthe tema juurde) Rindas
oli eila õhtu? Tegid sa tööd?

Robert Ei - Natukene - (Kas kuulsid kui
ma all mängisin?! Tead, see oli Wagner
järel sa alla?

Marie (kogeldades) Ma vleks liiga palju
aega raiskanud, Robert - -

Robert So, so - Ja siis - Hm natuke
eila olin ma tüütu (Wäike waherag)

Marie Miks sa siis neist teistest enam
midagi ei mängi -

Robert Teistest? Beethovenist?

Marie Kui sa temast midagi mängisid - siis
olid sa alati nii kurb. See oli aga sulle
parem - kui et sa nii vihaseks saad
(Waheaeq.)

Robert (vaatleb teda. Siis jälle ägedalt)

Ma pean klaveri saama!

Marie Ma ütlesin ju sulle, me võime
uurida -

Robert Aga kümme marka kuus, ei
maksu mõeldagi

Marie Lase see nüüd minu asi olla

Et sina rahu saad ja korralikult tööd
võid teha, see on mulle ka midagi väärt!

(lõbusalt) Mina teen ju saal juures asi-
ge paremat äri!

Robert Kuidas nii?

Marie Kui sul omal ilus klaver on ja
enam ei ole vaja sinna alla kortsi leksi
jooksta, siis saad sa oma tööga varsti
valmis, ja siis on minul sellest ka kasu!

Robert (võtab tema püü kahe käe vahel
ja suudleb teda otsa peäle. Tombab ta
oma juurde)

Marie (omaks andes, pehmelt) Armasta mind
Robert - Eiu.

Marie Kas... seekinnee järel lõhnab?

Robert Ei, see on sinu parfüüm. Ah sa ar-
mas jumal. See on kole.

Marie. Mis on siis kole? (lähel kapi juurde
teeb lahti, võtab säält taldriku kirsidega
välja) Vaata süü - ma otsin need väi-
midagi sinu jaoks. Kirsid, Robi. On need
küll veimased (võtab 2 paari kirsist
kõrvale laet peäle) Tore daal kõrvarengad! -
Hammusta ära.

Robert (hammustab ühe kirsi kõrva küljest)

(Kas ma ei saaks jooma küljest ka midagi?)

Marie Ei! See ei maitse.

Robert (suudleb teda - võtab siis oma kübara ja
lähel pahem. p. ukse poole) Silmapilguks. Tee
ennast ilusaks. Ma tulen kohe tagasi.

Marie. Kuhu sa tahad minna?

Robert. Ainult paar lille tooma. (ära)

Marie (lähel naeratades par. p. hüüab). Tädi!

Pr. Printz (seest) ja? -

Marie. Ma koristan nüüd lava ära! (koraldab oma kõõneusid. linnub) Noh Hansine? Ära nii vagane ole! (helistab) Hansuke.

Pr. Printz ja Grete (parem. poolt)

Grete (kõheli jani ja meedsa vübaraga, mis tema lahja, kahvatu näole täiesti värsksõnane on) Noh, jumelaga saksad! Ilmapistat nüüd minema.

Marie. Jumalaga.

Pr. Printz (Aravõga kauaks jää, Grete.)

Grete. Küll ma juba tulen. Palju lõbu!

Marie. Tänan, sulle ka.

Grete (lähel ära)

Pr. Printz. Kus siis Robert on?

Marie (lõbusalt) Ta toob mulle lillesid Wäljas on ju nii imeilus! Tädi, tulge kaasa.

Pr. Printz. Ei, laps, mul ei ole tänas sugugi häa (kõlistatakse)

Marie. Ah palun, tädi, waadake järul - vist on Robert.

Pr. Printz. Sel on ju wõti? (parem. p. ära)

(Waheaeq.)

Pr. Printz (ilmub jälle pahem. unse pääl. Te-
ma järel Rolf Skunk)

Pr. Printz (pahaselt) Mizi, siin on üks
härra. . . ta tahab Robertiga rääkida (par.
poolt ära) (Waheaeq.)

Marie Skinu peigmees ei ole kahjuks kodus —
Rolf (kes Mariet sisemise ärevusega on waa-
delnud) Ja, ma kuulsin praegu - wabandage
ma oleksin küll üle koridori teise uuse juures
pidanud kõlastama?

Marie Ei, saäl oleksite kama soimud kolio-
da. Siin on inka õige. Skinu peigmees ma-
gab ainult saäl. Ta läks naturdes üks wälja
peab aga kohe tagasi tulema. Palun, wõtke
istet (annab tooli)

Rolf. Ah, muudu - muudu tuleksin ma ehk
teine kord tagasi -

Marie. Aga mispärast siis? Ta on kohe
silmapilk siin!

Rolf (istub) (Waheaeq.)

Rolf Ma tahtsin ennast nimelt härra
Freyga tutvustada, preili. . . mina olen

muusikamees, tunnen tema vastu suurt
huvitust.

Marie (naturane soojemalt, aga inka veel
väga tagasihoidlikult) Piis saab ju
minu peigmees väga võnustama. Ta
ei käi muudu kellegi inimesega läbi.
(Waheaeq) Teie ei tunne minu peig-
meest?

Rolf Oja. . . see tähendab - sellest on
juba mõni hää aasta mööda. Herra
Frey oli sel ajal alles üsna noor. Meie õp-
põhime Bayreuthis üksteist tundma.
Marie. Kuid?

Rolf. Bayreuthis. Baaal on need suured
Wagneri mängud.

Marie Hem - Ma tean. (Waheaeq)

Rolf. Herra Frey oli varemalt kaupmees?
Kuid ole? Wõi pidi sellers hakkama? Ta
jutus tas nullle.

Marie Ja muudugi, ta oli oma isa juures
äril.

Rolf. Ja praegu?

Marie. Müüd on ta ammu säält ära!

Warsi kaks aastat. Nüüd on ta sunnitud
seda saadik, kui ta minuga rahlatud on.

Rolf. Ruidas ta käsi ka väib?

Marie. Tänan. Usna hästi.

Rolf. On tal töötamiseks raha?

Marie. No muidugi on tal raha... ta
töötab ühte lugu.

Rolf. On tal nii oma päralt töötada?

Marie. Ei - meie ei ela siin päämullitsas.
Mina näin rahulikult seal juures istuda,
kui tal oma mõtted on

Rolf. So -

Marie. Ja muidugi, siis on kõik waid kui
hired. Beda võite uskuda. Belle cest mi
reksen mina. Mina klantsin, kui tema tä
tab -

Rolf. Mis? Teie klantsite?

Marie. No jah, hõbeasju! Kui ma terasega
põlerin, see teeb liig palju kára - Rahu!
Teate, liig palju raha on minu peigmehele
Ta töötab liig palju. Praegu on tal jälle midagi
gi miisugust suurt es - ma ei tea just, kui
das seda nimetatakse.

Rolf Kwartett?

Marie Ei onitte nõnda

Rolf Sinkovici?

Marie Nii umbes - Palun, ärge kõnega meid
raudu katsuge, nad ei kannata seda -

Aga ta ei ole veel küllalt õppinud, ütleb
ta, et kõike kohe maha kirjutada. Müüd
vaevab ta ennast. Oles ta peenikene pere-
kond teda midagi mõistlikku loonud
studerida, siis oles ta müüd juba mees.
mõtted, ütleb ta, on tal juba -
mehe perekond on talle alati õnnetusiks olnud
(Waheae)

Rolf (pekkamisi) Kuidas siis tema temisega lu-
gu on?

Marie. Ta näwid on haiged!

Rolf. Ah?!

Marie (tõuseb üles ja läheneb temale) Ütelge ometi,
kas sellewast ta ei saa midagi teha?

Rolf. Aga muudugi! Pahu! Ta peaks töö-
tamise mõneks ajaks seisma jätma.

Marie Noh, sellega tulete te paraja juude.
See on ju tema terme rõõm, et tal midagi

teha on ja mulle seda ütelda saab.
 Rolf Ütleb ta teile kõne?

Marie. Ja. Ja teab juba. . . Tal ei ole ju süht-
 tegi muud inimest maailmas (Wahraeg)

Rolf (haarab otsesisest kinni - tõuseb üles)
 Ma ei või siiski enam kauemini oodata - ma
 ehk saan temaga all uulitsal veel kokku.
 (Wäljas kuulatakse ust lahti keeratama)

Marie. Kuulake - saält ta tulebgi juba.

Rolf (kohkub kokku, kogub aga ennast ja astub
 ukse juurde, et Roberti kõhe kuulaks teha)

Robert (pahem. ja kaunikesse kimbuga)

Rolf (uutuh) Tere hommikust, härra Frey
 Kas mäletate mind veel? Beier -

Robert (jäab seisama, wahib tarvilult korda -
 mööda Rolfi ja Marie peiale)

Rolf Tere saate küll waevalt mäletama -
 meie õppisime kõrd inoisteist Bayerenthis
 tundma -

Robert (walitseb ennast) Ah - usna äige -
 See on ilus, et teie ka kõrd tulite - (Kuidas
 siis käsi käib - ah, kas tohin te trüustada) -

mimipruut -

Rolf Skul oli juba au -

Marie (vaatab Roberti kasvava rahutusega)

Noh härrad - tahavad küll üksteisega
rääkida?

Robert (annab talle killesid) Ja, kalline -
see härra on nimelt - ma olen väga rõõ-
mus - niid tuli mul ju meelde -

Marie. Sa hiiuad mind siis?

Robert. Ja, ja!

Rolf. Wabandage, armas preili - ma ei jään
mitte kauaks. (Annab temale kätt. Marie
laseb tema käe pikkamisi langeda)

Marie (läheb par. poole ära)

(Waheaeq)

Robert (on kahvatu aga kindel ja vaatab
Rolfi otsa)

Rolf (nii sama kahvatu, vaatab esite naera -
tahtis maha, siis). Ma tulin sulle na-
tusele ostamata kaela, Robert, ära ole
kurv. Ei läinud teisiti

Robert Skis sa tahad? (Waheaeq)

Rolf. Ma tulen sinu äe poolt

Robert (tasa) Kas ta sulle kirjamaitas?

Rolf. Jah. - Ta ei teadnud paremat nõuu

Robert (tulipurane) Ja muudu - kas ta muudu mal kellegile seda kirjamaitas?

Rolf ja, sinu imale ka. (Jügan wahaeeg)

Rolf. Minna ei saanud sellesst muud wälja lugeda, kui seda, et sa liigemist soowid

Robert (agedall) Mis pãrast?

Rolf. Best et sa kirjutased. - Sul olla miisugune igatsus...

Robert (on wait. Muuksumine raputab tema terret keha - ta pãõrab rutku ära)

Rolf (lãhib tema juurde, wõtab tema kãe oma kãte wahule. Wahaeeg. Robert ei jõua ennast koguda)

Rolf (ehmatanult) Aga rahustage ennast ometi - jumalapãrast! - Seda on nüüid kõige pãält tarwis - meie peame rahulikud olema

Robert (teeb kãega tõrjuwa liigutuse) mine

Rolf (hakkab tema kãe alt minni) Tule, tule

Rahust ta enmast kõige pealt... (vaheaja
järele) Ega sin keegi ei kuule? - Oled
sa aga närviline, armas pois! Sa oled
hirmus närviline.

Robert Jäta ometi... Nüüd olen ma peh-
mes meelelois... Nüüd võid sa minuga teha,
mis sa tahad... Kiire, armas Rolf, ma palun
sind. Ma ei ole praegu normal. Ära tar-
vita seda. Ole nii häa! -

Rolf See oli taorus, sulle sinu isa surma
teatamata jätta. Aga ära pane pahaks,
Robert... Sul oli juba kard tahtmine -
see kolle tahtmine, ütlesid sa - sa
tahtsid igast narmarcesest vaba olla
mis sind perekonna külge köidab. Ja
nüüd? ... Mis üle sa nüüd kaebab? -
Sina xiri on süütunnistus.

Robert Ja - - aga mine nüüd - palun -
nüüd tead sa siis - - (agedaks saades)
Muidu ei ole ma enam võidelnud, tead sa! -
Ei, armas... ma olen kooli läbi teinud -
jumat hoidgu sind selle sees. Muidu
olen ma tegem, seda ütlen ma sulle - -

ja kui see etteheited tahad teha, siis ole lahke
 pööra minu ema ja onu Ludwig'i poole - need
 on omal viisil võitnud - - aga see ei tähenda
 midagi, see kaob . . . siin on midagi püha
 - siin - siia ma jään, siin olen ma, mis ma
 inka olin. (Wahaja järle) Ikinä olen kõ-
 puusse teinud, armas sober. Mis mul veel
 maailmas teha, on naturene truu olla . . .
 Ika olen auusasti võidelnud, seda ma in-
 ana küll ütelda. Aga et wabalt elada,
 sellers peab wabalt sündinud olema, Rolf.
 Ara ütles mulle, et minu ümber mind ta-
 wistab . . . elu on riietus ja waikus, seda tead-
 sin ma ette ära - aga ma tahtsin sellist
 wõitu saada . . . Ika tundsin niipealgi
 tegemata teesid ja neitselikust - - aga mul
 oli veel lahkumise eest saadud wärokaid haawu
 Toim puhus mind maha, kui ma wäljas seisin
 Kõik libises minu sees suurteks wäjudeks - -
 ma ei suutnud arni püüda, mis ma nii
 sügawalt olin tundnud - - Ah Rolf . . .
 ja see tüdruk wõub minu sisse. Kii lapseli-
 kult - ja nii walgusandlalt - .

Rolf Aga mõistab ta sind?

Robert Armas sõber! Aga tule mulle minu hariduse küsimusega. Ma ei saa ialgi teemale ära tasuda, mista mulle olnud (tasa) Ma ei tea, kuidas minuga lugu on. Ma olen väga hange Rolf. Mul ei ole sagedasti oma tahtmise üle võimu. Ja see... siis... see on minu kõige kõrgem. Siis töotan ma kui üksik mees... aga paberile kirjutada ei saa ma midagi. Häik katkeb mul rinnus - silmade ees on nagu tuli. Ah!! Surm ei ole midagi - surm ei ole mitte midagi. Kui sagedasti olen ma igatsanud, võidelnud olen ma: armas jumal lase mind ära lõppeda. Üks rabanduse hoog, armas jumal! -- Aga ei! ei!! Aga ikka rohkem hirmu -- ja siis see põhjatu kuristik -- (Wahhaag) Siis, kui ma üles ärgan... siis on tema näsi minu otsaesise peal... siis tuleb rahu. See on nii imetavline --

(Pikk wahhaag)

Rolf (põrutatult) Sa pead siit wälja saa-

(üsnatasa) (Kui ma siin põhja wajuu -
sis ei peta ma wõhemalt oma ingelt mitte.

Rolf (pinnamisi) Mis pärsid sa siis nii
kindel oled, et sa teda petma pearsid?..

Robert. Mis.

Rolf. Sinu isa on surnud. - Selleaegsed
wõitlused on muinaslooks saanud. Sinu
ema igatses sinu järel - ja sina igatsed
oma ema järel.

Robert (piigutab silmad kinni, teeb tagasi
lühkama liigutuse)

Rolf. Ei, Robert. Sa hoiad kramplikult
oma minevikust kinni, sest et sul jul-
gust ei ole uut olewikuks tunda. Ma
elasin eila midagi läbi - - midagi päi-
haliku - - ma ei tee kõnneäranusi.
Sul on ema. See on, mis igawene siin
ona pääl.

Robert. Kuid ei usu ma seda enam.

Rolf. Pis teed sa oma ema vastu patu.
Mis tahad sa ütelda, kui ta kord ilma
sinuta on surnud? - Kui sinu üle-
talle kirja näitas, siis pääsis tema sees

lahti. Sinu onu kaitses ennast. Aga ta
hüüdis ikka ainult: Ma kahetsen, Ma
kahetsen! (Waheaeq)

Robert (hääletult) Sa armad, sa võtaks
Marie müüa vastu?

Rolf Tugimust on tal selleks küllalt. Sinu
onu ei maksa enam midagi tema juures.

Robert Ja Hete?

Rolf See auustab hädurait (tasa) Minna ka

Robert Meeldis ta sulle?

Rolf Ja (Wairus)

Robert Ei - ei - Miha on liig suureks
kasvanud. Ma olen tema pärast, seda
teab ta. Tema on õigus minu pärast.

Rolf Kui emad meid hüüavad, siis on
meil vanem eesõigus. Sa tahad oma sur-
muid tolmuga kinnimatta... kuul
puhub nad ometi jälle mabaks.

Robert (wäristab - wahib temale otsa) Ja
seda - ma näen. (Waheaeq)

Rolf Kui sa mühibad, siis kasvab sul jäl-
le kõrge julgus.

Robert (wahib ära pöördelt tühjusesse,

magu näeks sääl ilusat, armast, pilte)

Palun - terwita kodus - (Wahheeg)

Rolf Olex parem, kui sa kohe minuga
ihes tuleksid

Robert (nagu enne) Mine esotses alla. Ma
pean Mariega rääkima. Lähet sa?

Rolf Aga kas ei olex parem.

Robert Hei! Ma tulen kohe (haarab
järsku Rolfi käe - unenäoliselt) Koik
kerkib ülesse - -

Rolf (haarab kahe käega tema kätt)

Robert Deegus. Sul on nii imeline.

(Kui alles poisikene olin. Sul on nii
hää walu. - Deegus - nagu kewade algul
kui wälja lähen. . . (Wahheeg)

Rolf Sinu öde saab rõõmusfama)

Robert Terwita Heide't.

Rolf. Tule sa Robert? (waatab talle
kindlalt silma)

Robert (nikutab)

Rolf Ma wotan all trepsi puures
(Ara)

88
Robert (seisab laua najale toetades. Pause
Siis tahab ta kolpile järele jääb aga munita-
des seismas)

Marie (par. p., kahvatu, uurivate silmadega)

Stoh? Kas ta ära läks?

Robert (vaikib, ilma et teemata otsu vaataks)

Marie. Mis ta siis tahtis?

Robert. Ah, kõrvalised asjad... (Riidest
sulle meeldib?)

Marie. Reskmiselt. Mis ta nimi on?

Robert (vaikub)

Marie (üsnatema juures, vaatab talle silma) Kas
see ei oleud sinu endine kooliõpetaja?

Stunk?.. Mul tuli meelde...?

Robert. No ja --

Marie. Mis ta tahtis?!

Robert. Marie - nüüd palun ma sind! Ole
rahuline. Stavlen vennast piiramaud
viimastel päevadel... Tee mulle raturkene
kerges - minu jäud on otsas --

Marie. Mis siis on?

Robert. Ta tuleb minu õe pooll - minu isa
on surmud!

Marie (seisab rangel, loomuvastastelt muutunud nargu)

Robert Ma teadsin seda juba ennemalt.

See küsis ite juurka ajalehe järel - ma võtsin ta ära - saäl seisis see nimelt sees.

Ta on ainult lühikesest aega haige olnud - minule ei teatanud keegi inimese midagi - nüüd on ta teis esilmas.

Marie (pää tagasi pidi, pomiseb lase) Surunud. Hm.

Robert. Eiotsa olin ma päris hull - mul oli keis - ma ei teadnud enam - -

Marie (nagu enne) Mis pärast sa mulle midagi ei ütelnud?

Robert. Ma... ei mõinud mitte... (tulipuu = nane, langeb järskai tema juurde põlvili ja hakkab tema ümber)

Marie. Surunud. (Vihast moonutatuel)

Robert (vaatab temale näkka, rargab ülesse) Pfuu

Marie Ei!! Ma rõõmustan! - Muidu su - ven ma.

Robert. Ma pean oma ema jälle nägema.

Ma pean sinna - ühes tunnis ainult -
 kõik peab veel hääks saama - ma tun-
 nen oma ema

Marie. Sa tahad sinna?

Robert. Ja - aga ma pean sind, Marie! -
 Ma tulen ju tagasi!

Marie. Sa tahad sinna?

Robert. Ühes tunnis! Ma tahan tulla ju
 ainult vähe! - Näed sa nüüd on kõik teisi-
 laps - minu isa ei ole enam - nad ela-
 vad nüüd väljas Grönaus, Munn on nad
 oma juurde võtnud - ma tahan oma
 emale ütelda, mis ma sulle võlguen -
 et ma ülepää dan! - Minu ema on si-
 lame põhjas üks suurepäraline inimene -
 ja Hete! - Ah, see on ju kõik teisi-
 sina mõtled! Sa oled ribedust täis! Minna
 ei tohi neid praegu üksi jätta - ma pean
 neid nägema - siis tulen sulle järele - siis
 min ma sind - siis jääd pe minu ema
 juurde!

Marie. Salgi, Robert!

Robert. Sa ei tea ju, missugused inimesed

madon! - Nemad vaatavad sinu
 juure ülesse! - Meie peame lepitust
 saama! (ligineb temale jarelt paludes)

Marie (karijuelis, kättega tagasi tõrgides)

Salgi!! - Salgi, Robert! -

(Lühike pause)

Robert (jääb nagu kinninaelutatud tema
 ette seisma - pooriab siis pinnamisi - võtab
 oma kübara ja läheb wälja)

Marie (seisab liikumata, rasikas kättega)

Pr. Pruntz (tuleb nüüd par. poolt sisse. Wahe-
 aja järele) Sa oled selle inimese, selle Minski
 oled sa pidanud wälja wisama

Marie. Ma ei teadnud ju sugugi, et tema
 ta oli.

Pr. Pruntz. Nüüd on sul käes. On ainult
 waja kellelgi sinu juurest ja ütelda:
 armas Robert, keik unustatud ja andeks-
 antud. - wiihki - on ta ka läinud.

Marie Fadi - - (hääletult) Teie ei tea
 wist isegi, mis teie mõtleki

Pr. Pruntz. Peda olen ma alati teadnud,

92

mu laps, Et ta sulle armaston, sellest olen ma vaalati arusaanud. Aga ma ütlesin ja ütlesin sulle - naisugusele, kes naisugusest perekonnast on, sellele ei või meie sugune mitte midagi olla. On ta kergemeelne, siis lähed sina selle kätte hoida - on ta auus siis on tema mees.

Marie (ajab ennast järsku ülesse, võtab oma päarati woodi pealt ja seob ümber) ja mina tahan teile näidata, et mina võtaksin.

Dr. Printz Mis siis? Kissa siis teha tahad?

Marie. Ma sõidan Grünause ja taem ta omale tagasi.

Dr. Printz (tahab üles tõusta) Mis?!

Marie. Võt midagi, kui on ju tarvis ainult üks sõna ütelda... Nüüd peab ta seda teada saama... nüüd - - ah jumal, ta saab ju õnnis olema!

Dr. Printz Sina - -

Marie. Tädi - - nüüd peab ta seda teada saama -

Dr. Printz Sina - ? (vaikib)

Marie (naeratab segases õndsuses. Tema hääl on

korra ja pehme, täis sügavust) Ka muu-
dugi. Aga ma ei tahtnud seda temale
ütlelda - sest et ta siis meelest ära võiks
olnud. . . Ah tädi - seda ma saan, tädi,
ja raha ette ka, kui ma saada tahan. . .
Aga nüüd peab ta seda teada saama.
(Langeb korraga põlvile ja pänib pöö tädile sülle)

Tädi - -

Pr. Printz (kumardab põrutatult tema üle)

Marie Teie ei tea ju sugugi, kui ilus
see on - kui ma seda temale nüüd ütlen.
Sis tuleb ta ju! See on ju meie magus
lapsuke. . . (Wahkaeg)

Pr. Printz (sügavalt kumardades, vaikib, ja
silitab tal juukseid)

Marie (tõuseb üles, kätega ümber kobades)

Siin - väär - So - Nüüd jaki - ? Ela hästi -

Pr. Printz Jää siia!

Marie Ela hästi tädi (ära)

(Eesriie)

Kolmaswacatus

Grünau. Frey perekonna elutuba. —
Wäinklane, söbralik, tumedad wanamoodi
mööblid. Hessel söögilaud, selle ümber
neli kõrgeleeniaga tooli. Kulunud teppideh
katab põrandat. Pakemp. puhwetikapp.
Paremp. üks tumepunane sametiga kaetud
sohwa niisamasuguse leentooliga. Sohwa
kohal seinas peäl perekonna pildid, pae-
wapildid, nende keskel surinud wäpilt loori
ga sissepiratud. Üksed paremp. ja pakemp.
Tagaseinas lai klaustruks, mis verandale niis
Walgust aias peistawad kastanien oksad
sisse. Pakemp. üsna ees, aknen uulitsale.
Paremp. nurgas tumedat wärwi ahi. Puhweti
peäl bronks tunnikell. On kella kolme aeg.
Hedwig (seisab pakemp. ees ots wastu akna
uutu wäjutatud) Luise (katab kohwi lauda

Luise (vaatab Hedwigit, kuna ta tassisi lauale saab. Tahab juttu alustada) Na tänan on küll jälle tormijaoks aurulaenu peale, preili! Nostas, võrastas najas si ole enam ühtegi lauda saada.

Hedwig Hem - (vaatab välja. Waheaeq)

Luise. See tuleb küll sellest, et tänan veel ilus pühapäev on. Nagu kevade ilm tänan. - Raudteega sõidab ju ka hulki inimesi ära. Neli pühi aeg olla inimesed väikse lastega kuni kella 3 - vaasalis ootanud - mõtelge ometi preili - hommiku kella kolmeni.

Hedwig (nagu enne) Ja - (Waheaeq)

Luise Mul on ainult ükski hirm, kui meie jõuua pühapäeva õhtuti metsa lähed. Pääb võib mõni kelm tulla, või kes teab mis juhtuda.

Hedwig. Kas onni Ludwigi ühwal on?

Luise. Ei, see mängib Krügeri postkaarta. (Waheaja pärale) Preili, tänan hommiku mara juhtus mul jõuuga onidagi iseäralisuu. . .

Hedwig. Mis siis? ^{96.}

Luise. Noh, mina seisan just paarajasti
plüta juures, ja krakin hanel soomus-
seid are, ja proua lõikab muudki —
kõrraga hakkab ta noorest härrast Ro-
bertist rääkima! 'Kõhelge, ometi, preili,
mis ta muude ilmasgi ei tee!'

Hedwig (põnevusega) Mis ta siis rääkis?

Luise. Noh nii usna rahuliselt mööda-
minnes. Et tal nüüd käsi hästi kärb ja
et ta ühe suure töö kirjutab. ja on
Ma olen päris kohkunud! Paris külme vä-
in käis mul üle! Noorherra olla Wiinis
elanud, jutustas proua, ja tahab nüüd kodu-
tulla (tasa) Kas see siis tõesti tõsi on,
preili?

Hedwig. Ja, on võimalik.

Luise. See oleks ometi tore.

Ma tean ju, kuidas proua teie härra wenna
järele igatses! — Kas siis nüüd keik jälle
hää on?

Hedwig. Ja ja... Aga ärge rääkige selle
üle. Teie olete ju mõistlik tüdruk, Luise,

eks ole? (Waheaq)

Luise Kahju... et õnnis härra seda
wõimu enam ei näe... (äre)

Hedwig (jäab seisma, ringutab kõige suure-
mas rahutuses näsew) Armas Jumal,
peaks see... häa olema! (Waheaq - Rolf
Munk tuleb üle rõdu, astub sisse. Hedwig
kõhkus üles, tahab temale wastu - palamiku-
sarnaselt) Koh?!

Rolf (kahwatu, äritatud, naeratab aga)

Ta tuleb. (Wiskab manfli äre)

Hedwig Tuleb?!

Rolf Jah. Ist. Ainult rahu, rahu. Et
teie ema midagi ei kuule...

Hedwig Mamma on wäljas metsas Ma
kutsun siis. Riidas ta on? Riidas ta
wälja näeb?

Rolf Ta on muutunud, preili, wäga muu-
tunud. Ma ütlen teile - et te ette wal-
mistatud olete -

Hedwig (jäab seisma) Muutunud?

Rolf Jaja, muidugi - Teie wõite ju arwata -

Hedwig. Ja ei ole omegi puudust kannatanud?

Rolf ei... see tähendab vaimliselt. Shuuliselt on see tüdruk teda selle eest hoidnud. Ja on üleüldse kõige tema eest teinud, armastab pei si nagu pöörane. Nüüd võivad ^{arvata} arvata, mis see maksis, kuni ta teda ära laskis.

Hedwig. Aga ta tuleb? —

Rolf. Ja, ja — ta on juba puuestikus — Noh, julgust preili! Kolm korda tahtis ta mul teepöial käest tagasi pöörata, aga igatsus oli siiski liiga suur — ma ütles talle ka tõesti, mis iganes mõimalik oli.

Hedwig (hoiab tema käest kinni). Täna?

Rolf. Preili, teil saab temaga raske seisus olema. Ja ei ole terve inimene, preili —

Hedwig (pööratult) Hoiage? —

Rolf. Karmiliselt aritendud... Ette heidet ja kõik... Reige enne peame teda terveks tegema. Aga teie oma armastusega, teie saate seda juba. Beda tean ma usna kindlasti. Teie olete temale

sama kallid kui enne - seda kuulsin
 ma igast sõnast.

Hedwig (nuttles) Meie tahame teda armas-
 tada -

Rolf. Ja - see on üks haavatud süda. . .
 Aga mis siis. . . mitte nutta, preili. . . Kas
 te nüüd juba jõe ääres kaotate? Mitte
 nutta! - Na! -

Hedwig (üsna tase) Mul on niisugune
 hirm - (toetab tema nägale)

Rolf (palaselt) Ole rahulik. . . Ole rahulik.

Hedwig. Ma olen nii rõõmus. . .

Rolf. Tule tule - (tõmbab teda enese kezi)

Hedwig (armas. . . (vaikus) Ma
 armastan teid niivõga (langeb tema
 kätte peale)

Rolf (rumardab, suudleb teda) (Wahhaag)
 On nüüd parem? - On nüüd hebam? Ja?

Hedwig (sina, ma olen nii üksik -

Rolf. Minu ka.

Hedwig. Meie tahame koos olla

Rolf. Inka.

(Dügan, õnnis vaikus. Hedwig ajab üles,

maevatab läbi pisarate) ^{100.}

Hedwig Müüel on... mu silmad puna-
sed.

Rolf Tule siia (Kuivatab ometaskurätiga
tema silmi)

Hedwig Sa teed mind häärs!

Rolf Kinn annas ma tahaksin sina olla

Hedwig Ei ei kinn tahaksin sina olla

Sa oled nii vaba. Sa annastad väike nii

Rolf (pöulatul) Võta mind vastu-
ma olen...

Hedwig (Kõik saab jälle häärs)

Rolf Jah. (suudleb teda, Waheaeq) Ma
lähen sinu wemale vastu... (läheb
uksesse poole)

Hedwig (waatab temale, käed koos, järele)

Rolf (pöörab ukse pääl ümber) Ihus! Kus ole

Hedwig Ja! -- (Rolf läheb wälja)

(Waheaeq Hedwig seisab wäljasirulatud
kätega; pigistab nael siis wärisewas õnne tund-
muses rusukasse ja pöörab mitu aknajuurde
tagasi)

(Lühike kaheaeg. - Rolf ilmub Robertiga
valgas rõõdu. Robert seisab ära pöördult.

Rolf räägib midagi tungivalt, areeb viimaks
ukse, lasab Roberti sisse astuda, paneb ukse
nuttu jälle kinni ja lähleb alla aida)

Robert (seisab ukse juures. Ilma mantlita, käe-
bar käes. Ta on surnu kahvatu, muudetud
näoga, higi otsa peal, silmad on aha koonud
juuksed ripuvad otsaesisel)

Hedwig Robert. . . (lähleb pikkanisi te-
ma poole)

Robert (kohkub tema esimese sõna juures üles)
Mä lähem kohe jälle! - -

Hedwig Mis on siis? Jää ometi siia! . . .

Robert Et kõnekamusal kuulata!

Hedwig Anna mulle rääki -

Robert (taganeb tagasi) Mille hundimuste
õnusi.

Hedwig (kasvama hinnuga) Tule ometi lähe-
male - istu ometi . . .!

Robert. Mis jaoks.

Hedwig. Robert, sa kirjutasid mulle - kas
tead, mis sa mulle kirjutasid?

Robert See naevras mind nii... Teie ole-
te mind pikkamisi puruks teinud - en-
ne piinasite te mind - nii tuurelt ja
jälgilt!

Hedwig Mina mitte!

Robert Dina. Dina ei, Ah Hete! Teie
kisute mind puruks. Ma ei kannata
seda ära.

Hedwig (tasa) Sa pead rahu saama.

Robert Mis pärast saatsid sa Minni.
Minni ainsam oli mu jõud, et ma
üksi olla väisin! Saäl tuli igatsus -
kui ma ajalehes tugesin, et papa sur-
nud on... (jäsku) On see ta põilt?! -

(Taganeb paar. poole tagasi, pilv pildi pää-
le naelatatud, nagu unenäos)

Hedwig Robert!

Robert (tuigub, haarab enese ümber - Hed-
wig toetab teda, lasub ta ühe tooli pääle lan-
geda) Ah... Ei ma arvasin... ma... min
(Sügav veheareg)

Hedwig (tema juures)

Robert (raske keelega, pool enesele) Aeg lähel -

ma pean koelu. Ja teeb omaie midagi mi-
ga - Ja armastab mind ju nii väga.

Hedwig. Too ta siis meie juurde. Ma tahan
teda ravitseda - ta peab mulle nagu
õde olema. Hamina saab ka tema vastu
hästi olema. . . Robert, aeg. . . lase käis
olla - aeg selgitab.

Robert Tead sa, mis ta minu eest teinud on?

Hedwig. Ja, Robert. Delf - Munk ütles
mulle. Aga sinu eest peab veel enam te-
gema, Robert. Mis see tüdruk ialgi sinu
häaks teha ei või! Mina kannatael
tema juures - Ja oled väga haige, ma
tean - kui sa jälle terveks saad, siis võid
sa jälle töötada. Selleks peab ta sind
wabaks andma. Beda ta ka teeb, kui ta
sind armastab. Too ta ainult siis meie
juurde.

Robert. Ei, Hete! Sa ei tea mitte. . . Kui
ma nüüd temale ütlen, et ma tema juu-
res kannatan - sellega kisaksin ma ta
südame puru. Selle jaoks on ta ju ennast
vaevanud. Tema juures pean ma läbi saa-

ma, tema läbi. Ta vihkab teid nii kann-
gesti, Hete - ta vihkab teid nii. . .

Hedwig. Siis lähen mina tema juurde -

Robert. Sina ei!! Ma kaitsen sind tema eest

Hedwig. Suur jumal. Aga kas sa siis isegi
tunne, et sa sellest piinast välja pead
saama! Kui sa nüüd meijuurdest lahkud,
siis sureb mamma. Ta on kahetsesumel!
Küüd on tal õigus sinu peäle. Kiri kaua
kui ta elab - - seda tead sa.

Robert. Sa ei tea, mis ma juba mahajätanud
olein. Ma ei suuda enam midagi kätte
saada, Hete (kõvendatult) kuudu oleksin
mõnisaäl poleerimise toas üleväl, selles
lõmmastavas õhus - ma oleksin pidanud
läbi murdma ja selle vaesele inimesele,
kes oma nooruse minu eest ära on and-
nud - oma võidu oleksin ma talle tuppee
viina pidanud! - Mis ma talle nüüd
ütlen: ma tahan midagi õppida - minu
perikond tahab mind teetada - - see ei
ole midagi tema armastuse eest.

Rolf (ilmub rõdu peäl, annab uutu ukse, hüüab tase) Lapsed, ema tuleb. Ettevaatust - ma püüan ta kinni! (kaob jälle)

Hedwig Mamma tuleb.

Robert Dina... lase mind wälja!

Hedwig Ole rahulik, Robert, sa ei wõi enam -

Robert (eksib ümber) Minu kübar! Mis lojus teil tüdruk on! Kus mu kübar on! Ma tahan oma kübarat saada.

Hedwig Ole rahulik - ära mässaa nii. Meie ei mängi üksteisega. Lähel uutu wälja rõdu peäle, kuhu lähemal silmapilgul pr. Dora Frey ilmub. Waheaeg. Robert põgeneb ette, jääb seisma, peevrab ennast usinas kättega ära)

Pr. Dora ja Hedwig (astuvad sisse)

Pr. Dora (on kahwatu, aga täiesti kindel,

Waheaeg. Kunstlisurahuga Hedwigile) Mis searwasid?

Hedwig (wainib kohmetult)

Robert (teeb rampliku, asjate katseid,

et ennast ümber pöörata. Buis tase)
Tere... ema.

Pr. Dora Tere Robert (waherajärele) ja
ütle õige - kas sa ei tahaks ennast korraks ka
ümber pöörata?

Robert (pöörab wihku, tahab üles waadata, silmad
langewad wõhe jälle alla)

Pr. Dora (Hedwigile) Ta näeb üsna häa välja,
- mis?

Hedwig (taganeb natuke pahem, p tagasi wana
ta imestades ema peäle waatab)

Pr. Dora Noh... nüüd ei saa jälle teie
kummagi suust sõna wälja - Alina
mõllen... kui ükskest waks aastat aega
näinud ei ole - siis antakse omeli wõtt-
wõi - (hakkab raha kaastama)

Robert Kamma - sa oled wõzga helde - aga
ma ei wõi seda töeks pidada. Kes nõnda
ükskeisest lahust olivad nagu meie - see peab
jälle ära - ja ilma wigurdamiseta - üsna
ilma wigurdamiseta, mamma

Pr. Dora. Mis tähendab wigurdamine?

Robert. Teie olete selle eest hoolt kandnud,

et ma teid millasgi enam ei usu.

Pr. Dora (tasa) Ära sellepääle enam mõtle.

Sa ei tea, mis minu taga on. Mul ei olnud sel korral mingit oma tahtmist. . . . Mine oma isa juurde ja pea ta haud au sees.

Robert. Kas ta minu järele küsis, kui ta elas?

Kas ta künnagi minu iseloomust, minu piidmistest hoolis? - Püüanud olete te mind, ja kui ma viimaks iseenast leidsin, siis mis kaite teie mind wälja maailma.

Pr. Dora (seisab nõus pööraga - Wahaja järelle waenaliselt wõitlewa häälega) Sa ütled siis üsna lühidalt ja selgesti. . .

Pean ma sind paluma?! . . . Seda - ei wõi ma mitte. Mul oli ainult üks soov weel - et sinu kallal niidagi häaks leha. Sinu isa tundis surma wõrdil siiski piina - ta ei ütelnud seda ainult.

Pean mina ka nõnda ära aruema?! . . .

Sinul on ka ometi kohused.

Robert (tasa, kuumalt) Oma kohused sinu ja papa wastu - selleks pidasin ma

102
ju oma vabastuse. Ma tundsin, kuidas
ma õiguses olin. Ja sina, mamma!
Et sa enamat selle alatu viisile alla
võisid heita. -- Tuhat korda olen ma
eneselt küsinud: kuidas võib ta ometi
kui inimene, kui ta ka kümme korda
tema naene on! Best ma teadsin, et
sa teisiti olid! -- Sa peistsid mulle
arg. . . mõistad sa, mis see lapsel tähen-
dab? . . . Kuidas võisid sa seda ära kan-
natada. (Waheaeq)

Pr. Dora (kahwatu ja wümitades) Ma tahan
sulle ütelda, kuidas ma võisin. -- Seda
waimu, mis sind täidab. . . seda olen ma
küllalt tundnud -- võib olla ka kaasa ela-
nud. . . ja leidsin ta ilusa -- Aga meie
ei ole selles maailmas sündinud, mille jä-
relle meie igats eme, Robert. Mis oli mi-
nu elu sinu isa juures väert? Ma olin
kolmkümmend aastat aega teenija Iga
kõõgitudruk oles minu aset wõinud
täita. Seda silmapilku, kus ma wabaks
tahtsin saada -- millest sina mi

unistad! -- seda olen ma selle kol-
mekümne aasta sees kolmkümmend
korda ära võitnud! Iest et mul lap-
sed olivad. Iest et teie mul olite - Iis
ütle mulle ometi... oled sa omas vee-
baduses õnnelikuks saanud? ... Iline
ei usu seda! Iline usun, teenimises on
meie jaoks veel vabastus. Uus on raske..
teine on hüljasam. (Wahiaeg)

Pr. Dora Kutsu see tüdruk siia. Kõik
peab hääks saama.

Robert Taci tule.

Pr. Dora Kõik peab hääks saama üllen
ma sulle.

Robert On juba liiga hilja.

Pr. Dora (ägedaks saades) Iest et sina huk-
ka tahad minna! ... Iest tüdruk on tu-
hat korda tugevam kui sina, ja ma-
gu ma teda tunnen, annab ta sind en-
nem vabaks, kui et sa hukka lähed -
Ila mõi võta omal elul! Sa tahtsid
ju wälja wälja peäseada - ära anna
müüd merelile inimestele süüdi, kes

sinu waimu on sünnitanud!

Robert (wahib taretult emale otsa)

Hedwig Ja, Robert. Sa ei esiti rahulis eks. Leia iseennast jälle. Suis tuleb ka wana jäud jälle tagasi. Põnda arwab mamma P. Dora. Lollus! Mina ei arwa midagi muud kui tee midagi! - abinõusid ja teesid pead sa saama. Nendest ei pea puudus olema. Aga ma ei wõi parata, ma olen umbusklik, kui keegi muelt ära heidab. Best minul on põhjust olnud (Wahaeq) Rutsuse inimene aga siia. Keik peab häa olema (Wahaeq) Tõsine walu tuleb nimelt pärast tööd, niisama kui tõsine wõim... So... Enne kui mere müüd edasi viendame, pead sa enne midagi jooma. Tass hääd kohwi. Keik muu leidub juba... Sellele inimesele kirjutan ma pärast... Rahust ennast. Kui mina temale kirjutan. Koh, küll ta juba ennast lepitada lasab! (P. Dora ära)

Robert (seisab waikides sellesama kohal pääl)

Hedwig (ligineb Robertile - pehmelt, ettevaatli = kult) Leiad sa Robert, et mamma muutunud on?

Robert (vaheaja järele, nagu pool enese ette vaarikides) Kuu nõnda mõelda - kõik see tuli... need soovid - kõik peab surmud olema. Nagu poleks neid ialgi olnud... Aga omegi olivad nad! - Hete, see on ime-lik.

Hedwig Kurnotnik peab õnnelik olema.

Robert (vaatab unistades, tungivalt talle otsa) Peab. -- Hilitsuses ka -- Hisse-
gused sõnad teie nüüd on. Teie olete teiseks saanud (valjem, arevamalt) Hete, teie olete teiseks saanud.

Hedwig Saavad papa surmast saadik?

Robert See on nagu teiseks puru tallatud põllu sees t idud üles, mis seal ialgi ei olnud.

Hedwig Ei, Robert, ma usun, nad olivad seal. Algukest saadik. Sinu juures ainult tugevamad, igatsevamad - kui mamma ja minu juures.

Robert (vaatab kustuma valguse poole)
See on hirmus ilus tundmus näha,
kuidas teie ajaks olite tehtud

Hedwig Ara Heidi papale midagi ette,
Robert. Kusgi inimene ei mõtle enesest
kõrgemale.

Robert. Ah see ei ole ju ka see asi! Ainult
lahke olla. Naturene poene -- ei ole
ju sugugi tarmis niiväga karmoneida
Kui ainult soovid olemas on, mis üle
igapäevase viletsuse kõrgemale ulatavad
Naturene gukamaad, Heite! Kille järel
ma siis niiväga igatsesin. Naturene ilu
dust tahtsin ma oma jaoks. ja teie
jaoks (Esimene roosiline ehapuna on
näha ju hõõgab läbi klaasukse sisse)

Hedwig. Kas sa ei taha istuda, Robert?
(viib teda sohva juurde)

Robert. Teil on siin ilus elada... see on
Rolfi ema maja?

Hedwig. Ja, Robert. See ääres on ju nii
imeilus. Nii rahuline - Ma tean, et see ilus on

Robert (istub nägu rõõm poole, unistades,

väsinult) Sääl ülenal, Hbete... Tema juures
 sääl on ka ilus... Kui päikene
 alla vajub Nagu verejad rabrikute suitsu
 vahelt. (Waheaq) Siin on kõik pehmem -
 See oli Kolpist ilus... et ta teid siia tõi
Hedwig (türikesse wairumise järel ettewaat-
luskalt) Mille kallal sa praegu töötad
 Robert?

Robert Ma tahaksin häameelega -
Hedwig (utku, peenikese amsaamisega)
 Sa saad, Robert. Kui alles rahuliseim
 oled -

Robert Waata, meie ema - selle poolt
 maju ennest ei peta - tema säagib omast
 wanast kitsast ringist wälja - aga seda
 hoolimata jõudu, seda olemist - seda
 tahaksin ma tagasi saada. Ah, Hbete,
 peaks nii õige palju õppimeid Kunstist
 ja iseenesest mõistekawast iludusest
 nii päris täis topitud olema. Ah... ja
 siis wõiks nii waenata kõik wälja kaalda
 mis peinab - Sunalik - meie ripume ome-
 te äranekstud kõnasti paremate mõjude

küljes. (Waheseg) Missugune tore mängu-
riist teil siin on? (Lähel avab klameri, võib
ühe tasase akordi. Kõlemad kuulavad, ku-
nitse kõlanud on)

Rolf (ilmub klaasukse taga, jääb seisma)
Hedwig (näeb teda, avab) Palun tulge -
mamma läks ära.

Rolf (astub sisse) Koh, sa koduotsija?
Kuidas sulle siis kodus meeldib?

Robert (kohkub Rolfi nähes, järsku nägu
segaselt kuhkewast hirmust aetud
üles) Armas Hedwig - ma tahaksin Hunkiga
midagi rääkida - kas tahad nii hästi olla
ja meid ~~sisse~~ ^{üksi} jätta? Silmapilguks -
Hedwig. Aga muidugi, Robert. (Ära)

Rolf. Miks sa oma ve ära saadad? - Ei
meeldi ta sulle enam?

Robert. Mii üliväga! (kõnnab rahutult)
Ah! Võiksin ma siia jääda.

Rolf. Sa võid ju. Ole ometi mõislik!
Pane ta ometi kurd pressni päale -

ütle temale: Lase mind elada, kui see
mind armastab! - Bus saad sa inestama
ma... (jatab pooleli - wahke aja pärast)

Õieti ütelda, armastab sa siis teda?

Robert (wahib enese ette, lendaw puna naies)

Rolf Sa nõid mulle ütelda...

Robert (tasa) Ma - ei tea mitte. See on
isearab... aga ma ei tea tõesti mitte.

Joonastust ei ole ma ialgi tundnud - ta
oli minu rahu, minu viimane usaldus...

Ta liigutas mind nii wäga... see peab ar-
mastus olema. Ma usun, selle järel ei pea
ialgi küsima, Rolf. Sellega häwitatakse
palju ära - Oled sina armastanud?

Rolf Kuid küsid sa kard?

Robert (tasa) Hõte? -

Rolf (wairse naljaga) Tema liigutas mind
ka... Sii peab see küll armastus olema

Robert (waatab talle kaua otsa - pisarad
kerkivad talle silma) See on ilus - See

on imeilus. - (Wahkeag) Lase mind
minna. Minu peal lasub midagi mis
mind sunnib minema. Sellele peab

järele andma, enam kui sõpradele!
 Ma tahaksin häimelega ainsaks
 jääda. Lase mind. . . Tema juurde
 minna. (ligineb tükikeses klaasukse-
 le. Wäljas röödu põäl ilmuvad Pr. Dora,
 Frey ja Hedwig)

Pr. Dora (avab klaasukse, lükkab oma me-
 hevenna sisse) No Ludwig, ole omeli
 mõistlik!

Frey Jätka, armas Dora (jätk seisma ja
 vaatab kartlikult ja tumevalt Roberti
 poole. Robert vastab seda pilku)

Hedwig (tasa Robertile) Mine tema juurde
 Robert, palun!

Robert (ligineb temale)

Frey (pöörab ära)

Hedwig Onu - kas sa Robertile rääki ühanna

Frey (seisab nagu enne)

Pr. Dora (kes närmelises rahutuses seisab)

No noh, kui siis mitte! - Lapsed, ärge olge
 nii igavael. So nõnda! - (ühendab nende
 käed vägivaldselt)

Frey (kogeledes) Niüd oled sa - siis - jälle
siin

Rolf jah.

Frey (Robertile) Tahad jälle korralikums
kohuse truums inimeseks harratta.

Robert (selle järel on mul ka tungiv hirmu

Frey. Elukool on loodetavasti sulle selle
tahniduse selgeks teinud - Ah - Oled
sa siis niüd waba? Wõi tuleb weel mi-
dagi järele - mis?

Robert. Ma ei saa aru -

Frey. Ma aruan - on niüd - seekordne eksi-
tus unustatud? Wõi oled sa ennaot selle
inimese vastu weel kuidagi kohustanud?

Seaduse ees, arwan ma.

Robert (tursumate humilega) Seaduse ees ei

M. Dora (wälja pahwatades) Ah lora! Sel-
lest teine kord! Jäta niüd pois rahule!

(lähel tehapoole Luise juurde, kes praegu
parempoolt sisse tulnud, jaramab sellele
tasa tungivaid wärskeid)

Frey (lähel par. poole, istub leentooli, ja
nõtab ajalike kätte. Robert wõtab teda

vainse, mõruda naeratusega)
Rolf (selle vaheajal Hedmigi juures, tasa)

Oled sa minu armsam?

Hedwig Pina... (nad lahkuvad, sest et
 pr. Dora praegu jälle ettepoole pöörab. Luise
 en jälle wälja läinud)

Pr. Dora. Ma direktoriproua, Hete - kind
 noime warsti koksi jõe ma hakata - (läheb
 wälja wõelu pääle, terwitab saäl proua Skunki,
 kes praegu ilmus ja läheb siis ära)

Freij (touseb üles ja paneb ajalehe ära)

Pr. Skunk. (tuleb sisse, ligutatuel, südamli-
 kult ja tasa.) Tere, mu saaksad. Habandla-
 ge, et ma oodata lasksin (Läheb Pr.
 Bertijunde, mõtab temakäe kahe käega)

Tere minu armas härra Robert... kas tun-
 nete mind veel? Wana inimene kaob
 warsti meekest

Robert. Teie olete Rolfi ema?

Pr. Skunk (waatleb teda sügawa kaastundmu-
 sega - tasa, kindlalt, südamlisult) Ja, mi-
 nu armas härra Robert... ma wõimustan

teest, et teie meil jälle käes olete (näitab
Rolfi peale) See rõõmustab ka
 Rolfi ja kuidas veel

Pr. Munk Küllap teile siin meie juu-
 res juba meeldib. Nii inimesed tarvi-
 tame üksildust, harva Robert, Kunst
 on õnn - kui teda on - ja kui teda meik-
 selt ja ilma meeldida tahtmiseta
 näitsta võib. See ütles minu õn-
 nis mees Tema ei oleud küll suur kom-
 ponist, aga kunstnik oli ta.

Frey (jämedalt, välja pahvatades) Ja kuhu-
 sis aga kohvi jääb, Hete?! Kas me ei
 hakka juba kard jooma?

Hedwig Mamma puudub veel -
Frey, ja, pegan võtku, kus mamma sis
 on.

Hedwig Ma ei tea ka mitte - ta läks en-
 mist välja. . . (avab par. p. ukse) Luise!

(Bee tuleb) Kuhu sis minu ema on
 läinud?

Rolf Kas teie pr. Freyd ei ole näinud?

Luise (kohmetult murratades) Ja nägin

küll, proua laskis omale -- nõh, ma ei pida =
 nud seda küll ühtma -- ta laskis omale
 keldri võtme anda?

Hedwig Keldri võtme? Ja mis jaoks
 siis?

Robert (nagu ärgates) Mis siis on? Kus
 on siis mamma? (lähel wälja wõetud
 pöäle, hüüab wälja) Ah mamma! (Klaasuks
 jääb lahti)

Pr. Dora (alt) Tule siia, Robert! Pole
 sul waja nii karjuda! (Wahetage)

Pr. Dora (ilmub paremp. unse pool, she-
 tawa näoga, hingelolades - nihest on näi-
 ha, et ta alla on kukkunud. (Kahe
 käega kannab ta üht kooki) Lapsed
 oli see too... na tere hommikust.

Frij Koh, mis sa saalt siis teid?

Hedwig Issand Jumal - Kas sa maha
 oled kukkunud, mamma? (Utle ometi
 (wõtab koogiwäagna tal näest ära)

Rolf Kas maha olete kukkunud? (toob
 talle tooli)

Robert (on jälle sisse astunud, seisab ees pah-

pool, vaatleb oma ema)

Pr Dora (aseb ennast tavaliselt) Ooh - na
 naudab seda just wotta Kukkunud ei
 wõi ütelda. Ma teenin õieti aukuunne
 ära. Mina kukkusin minelt trepsist
 ülesse.

Hedwig Aga sa ometi wiga ei saanud - ?

Pr Dora Ah, lollus, Hete! Ainult wäike
 ehmatatus. Pääl all keldris on ka mi
 häbemata pime. mõlemad käed
 olwad mul kinni. küünalt ei saa -
 nud ka hoida.

Hedwig Aga miks sa siis minule midagi
 ei ütelnud!

Pr Dora Sul on päris õigus, ma oleks pida -
 nud Luise alla ühes wotma. See pidi
 nõusid pesema.

Pr Munk Aga maste täiesti omale haiget
 poole teinud? Mõnikord paned seda
 alles tähele, kui esimene ehmatatus
 mööda on -

Pr Dora Oh hoidku, direktori prowa -

ongi juba ammu mäoeda! ... Noh, hetest
laps! Mis se ütled? Ära mülle nü otsa
vähi, nagu mõne tondile. Wahi parem seda
jõmmi - mis? (näitab koozi poole) Kas
inestad ka natukene?

Hedwig Ja aga ütke ometi, maimma - mil-
lala selle küpsetasid?

Pr. Dora Täna enne lõunat, sina tunc! -
Sina seised muudugi terve enne lõunat
akna juures ja leurasid oma wenda! Kui
sinule inimesed majasse tulewad, wõivad
nael märga surra! Robert pidi ometi ka
natukene pühade tundmust saame-
eks ole õige, Luise?

Luise (hülkawalt) Jah, armuline proua
Ja ilus on ta saanud.

Pr. Dora See on muudkui häa, et meie
teda ilma asjata ei küpsetanud (kumar-
dab ettepoole, et Roberti näha, kes liikum.
alles pahem. p. seisab) Noh Robert. sinu
wana armastus - kas ta sul meel alles on
Oma küpsetatud koor? - (Katsu teda ometi
Robert (seisab nagu uimaselt) (Waheez)

Pr. Dora Ma Robert, kas sa ei taha
Hedwig (kes Roberti hirmuga naatleb) Ta
 on küll ^{veel} hirmul, mamma - kas see ka
 tüesti haiget ei saanud

Pr. Dora Aga ei! ei! Tule siia, mu pois -
 kõik on ju korras!

Trey (tambib jalaga vastu maad)

Robert (läheb jooksmise ema juurde,
 tungub korraga langib põlvile ja
 nutab) (Pikk hääses)

Hedwig Jumal!

Rolf (täsa) Lase olla - see lähel mässela
 (Kõik seisavad sügavas liigutus es)

Pr. Dora (kumardab tema üle, silitab
 jooksmise tema juukseid ja seistab)
 Minu laps. Minu armast pois.

(Eesriie)

Neljas waatus

(Tuba nagu kolmandamas waatuses -
Aias paistab õhtune ehapuna)

Lühikese waikuse järel astub
Luise ettevaatlikult kinnisarrul sisse,
waatab taas ümber ja huuab siistasa
(ja ärewalt koita tagasi) Tudge aga diin
ei ole kedagi - Keik on all aias! -
Mis? - Ei, ei, ma lähen alla ja ütlen prouale
- Ja, aga teisiti see ju ei lähe! - Ja, kui
ma noorehärrale midagi ütlen, näeb
seda proua ju kohe! - Oodake üks sil-
mapilk ma tulen kohe tagasi - Ja ja! -
(lähemutlu läbi toa) Jeesus. (üle rodu ära)

(Paremp. uks jääb lahti Waheaga
järel ilmub Marie pool pimedas ukse
awanduses. Ta seisab liikumata paigal
tume päevätt ümbritseb tema kahwatut
nägu - ta waatab kõige suurema põnemi-
sega walja rodu päele) (Waheaga)

Luise ja Hedwig (tulevad ruttu ülesõdu
sisse)

Hedwig (sügavas ärevuses) Jaage teie alla
Luise, et keegi üles ei tule - muudu koputage
kohe!

Luise (jälle ära)

Hedwig (hoarub silmapilguks peast kinni,
läheb siis pikkamisi parempo. ja jääb Marie
ette seisma)

Marie (norgus peaga, liikumata, häälitult)

Wabandage - - -

Hedwig (võtab vaikides tema mõlemad käed
ja hoiab need kinni, nõnda et ta enam
tagasiastuda ei saa) (Wahraeg)

Marie (vaatab üles)

Hedwig (eda olen ma ikka nõnda
soovindel, Marie. Ma tänan teid.

(Waherja järel, kui Marie ikka veel
vaikib) Tulge ometi sisse, istume-
te näis nii väsinud olema. . . (viib ta
kättpeidi tuppa)

Marie (algab karedalt jätta) Wabandage,
mina tahtsin teie vennaga rääkida. . .

120.
Hedwig. Ja, ja, ma kutsun teda - aga meie
ei tohi teda ehmatada, Marie
Marie Ehmatada?

Hedwig. Kuu ta teid nii järsku näeb.
Tulge meile - kõneleme esile inimestega
Marie. Kahetsen väga - mina tahtsin
teie vennaga rääkida!... Aga tean ju, et
mind lihtsalt wälja wõib wõmata. Aga
ma mõtlen siiski, te teete mulle seda
meelikhaäl.

Hedwig (wainub ja waatab talle sügawalt ja
murewalt silma)

Marie (wahib maha)

Hedwig. Kuu teie täna mitte ise ei olex teie
nude - sus olexsin mina homme teie juurde
tulnud, Marie.

Marie. Teie?

Hedwig. Meie oleme nii sügawasti teie wõlglased.
Oleks nii häa, kui teie meile nüüd vastaks
ei teeks.

Marie. Mis siis?

Hedwig. Teie olete nii lõpinata pealju minu
wenna eest teinud.

Marie Mitte palju... ja mitte teie wenna
est.

Hedwig (ettepoole kumardatud) Armaste
teie siis, et ma ei tea, kui wäga teie teie
armastate.

Marie Ei, tõesti, seda ei wõi teie ka teada -
Palun, järele, ärge rääkige nüüd enam -
mul tuleb hirmu peale. Tehke mulle seda
meelehääd - teie ei wõi mulle praegu suure-
mat hääd teha - kutsuge mul Robert
sina!... Aga teie ema ei tohi sellest midagi
gi teada.

Hedwig (wäheaja järele) On Robert teie mi-
nuist jutustanud? -

Marie (wauib)

Hedwig Mitte ialgi?

Marie Ma iseresest mõista tihti (Wäheaj)

Hedwig Kui ma teile nõnda silma waa-
tan - - siis näen ma saäl oma wenna ja
meie lapsepõlme tervet wiletsust meesti.
Ma olen omale sagekasti mõttes ette kuju-
tanud, kuidas teie küll wäljanaha wõik-
site. Muid näen ma, et mul oma pildiga

õigus oli - Teie teate küll, mis ma oma
wennale olen. Kui minu wananad en-
did temust lahti ütlesivad, siis wiskas see
mul südame puruks. Tee- teie olete palju
julgem kui mina. Teie armastus oli wä-
ger. Minu õers olete teie saanud. Bee, mis
meid lahutab, ei tohi ialgi nii sügaw olla kui
see mis meid köidab. Minu õers olete teie
saanud.

Marie (tasa) Ma wõiksin teile ka palju
ütelda. . . aga ma ei oska seda mõnda
nagu teie. Põnades teha see meesugune õn-
netumaks. - Kui teie minust natuke enegi
lugu peate - kui teil sellest aimu on, mis
minu sees lahti on. . . siis kutsuge mul oma
wend siia. Sest ei ole enam palju aega

(Waheae)

Hedwig Teie ei tohi kibe olla, Marie. Teie
olete selles imetawolises seisukorras et teie mi-
nu ema üle wõitu olete saanud. Ta on
teile kirjutanud ja lepitust palunud. . .
teie ei usu sugugi, missee minu ema
kohta tähendab (Waheae)

Marie. Ma ei tunne ju teie ema sugugi. Mis
 teie siin mulle ütlete, see on ju kõik häbi ja
 ilus - et teie midagi olite ära kannatanud,
 usun ma sielamisest häimeelega - aga ma
 ei tea ühtegi, mis tarmis teil seda kõike
 mulle jutustate? - Minna olen tööd teinud
 veel kui päeva - Selleks on julgust vaja,
 aga häbi hulk julgust on selleks vaja.
 Üks kindel mõte peab peas olema: selle
 jaoks sa istud, seda tahad sa kätte saa-
 da, seda pead sa kätte saama. Teie
 wenda tahtsin ma lähemini. Minna üsna
 üksi ja ilma kõige abita. Minule pidi ta
 tänu võlgnema. Nüüd ei ole kellegi kuol-
 tuseks ütelda, meie oleme lepitatud, meie
 kahtseme, mis me oleme teinud. Beerord
 - veidi seda vaja oli - siis oleks te pida-
 nud oma armastust näitama! Aga siis oli
 minna ainuke ja jäin selleks. Minna mõistan
 teda läbi ja läbi - ja seda teab teie wend! -
 (Waheueg)

Hedwig. Kas olete aga ka selle üle järeli
 mõtelnud, Marie - mis pärast ta tänasid

meie juurde tuli?

Marie (wälja püss kaedes) Bellepärast, et teie teada siin meelitusite! ... Bellepärast!

(Kui teie temale seda eeselt, seda klameri = koolmeis terti kaela pääle ei oleks saatnud, siis ei oleks tal unesgi seda meelde tulnud.

Hedwig (sunnibennast, pehmelt nagu enne)

Ei, Marie, teie teate ometi - ta kirjutas ju mulle

Marie (järsku jahedalt, piirad kerkuvad talle silmi) Oigus... see kiri. Sa jammis ta siis äieti teile kirjutas?

Hedwig Taval olla nii kange igatsus... ta armastada teid. (müütades) aga ta tundela enese nii viletsa. Selles kirjats peitus weel enam kui igatsus -

Marie. Mis siis?

Hedwig Hirm. (Waheaeq)

Marie. Kille eest siis?

Hedwig (ikka waimalikult pehmelt) (Kes waimliselt tööd teeb, Marie - see tarwistab äratust... ma arwan, see peab oma ande juures, mis tal on, ikka weel juurde õjema

ja studerimev. Töötegemine on kunstnikule
koige tähtsam.

Marie. Seda teigi ta ju minu juures.

Hedwig. Ja, teie oitaste teda miipalju
kui võisite. Ma tean seda. Aga Robert ei
ole valmis inimene, Marie. ma annan,
sellaks et midagi suurt ja ilusat luua. Ta ei
ole sellerohast noori läbitenud. Ja ilmas
selle ta luua - nii suur ei ole tema and

Marie. Rusk teie siis seda teate. 'Klina tean,
et ta midagi võib.

Hedwig. Aga tema ise ei tea seda, Marie. Ta
kahtleb enese juures. Seda ütles ta mulle.

Marie (vaatab maha)

Hedwig. See on teda nii hirmsasti piinea-
nud, Marie. Hikin, et ta ehk ialgi midagi
gi kätte saada ei suuda.

Marie. Ma mõtlen, ta lootab alati

Hedwig. Ja, kui ta enne toibub ja seespidi
jälle võimsaks saab, siis võib ta ka töötada -
paremini kui ialgi enne.

Marie (liikumata) Studerina peab ta.

Hedwig. Ja, Marie (Wahetaj)

Marie. Beda ei ole ta mulle ialgi ütelnud

Hedwig. Best et ta teid hirmutada ei taht-
nud. Ta ei teadnud ju ühtegi naru. Aga
see näris tema sees edasi ja oleks teda päris
ära hävitanud. . . . Ta on haige, Marie.

Marie. Haige - ?

Hedwig. Tema närvud on haiged ja niisugune
haigus võib koledaks minna (Waher)

Marie Teie arvate - minu juures on ta häi-
gers jäänud ?

Hedwig. Teil ei ole selles süüdi. Karl on
palju enam süüdi.

Marie. Bee võib olla (Waher)

Hedwig (tasa, hoiab tema kätt kinni)

Andke wabaks - et ta terveks wõiks saada.
Teie ei pea ju teda mitte kaotama!

Marie (waher ja jätkele) Armas preili -
mis teie saäl ütlete - seda ei mõista teie
küll isegi. Sellest peaks teile ometi küll
olema, kui te teate, kellega teil tegemist on.
Lepkimisest ei wõi minu juures juttugi olla
- kui ma kasada Roberti pärast teeksin
Sgains jääb iseenesele truuks. Kui teil

minu ole seljataga olessi - ei mõlles teie
ka teisiti. On asju, mis võimalikud ei
ole (Waheag)

Hedwig (laseb tema käe lahti)

Marie Mis siis Robert ütles? On ta selles-
samas arvamises - nagu teie? -

Hedwig (pigistab silmad kinni) Ta tun-
neb eneses suurt, kätärivat jõudu. Oli-
dagi - mis mitte hukka minna ei tohi.

Marie Jaa. (Tolub mõnus pääga natukene aega
waekudes, sus) Jaa väikima pean ma
aga siisgi temaga

Hedwig Ma tahaksin teile seda ütelda

Marie (langeb korraga sügavasti põlvta-
tult Hedwigi sülle maha)

Hedwig Ole rahuline -- (paneb käe tema
kaela ümber)

Marie (nutab kaudu - sügavwaheselt)

Marie Wabandage - See oli siisgi hästi,
et ma teiega väikisin. Palun, ärge üteli-
ge nüüd enam midagi. Ma ei tohi edasi
mõtelda - nii kui ma edasi mõtlen, lan-
geb kõrv minu ümber kerkma - ma

tean seda. Ma pean oma miis meelt koos
 hoidma. Kui siis... palju tuntu teile kõige häa
 eest, mis teie mulle ütlesite - Ja mis müüd
 saab - - mul ei ole veel aimugi - aeg saab seda
 õpetama... (vaatab üles ja naeratab surmuvahtu-
 tult.) Aeg on ju miisugune - Pidage mind
 meeles, preili. Et teil minu vastu lugupidam-
 iust on, - see on teist miis armast. Teis on
 midagi tõne - ka kurik ei ole minu peale
 rõnda mõjunud (kumardab ettepoole, võtab
 tema käe kõvaste kinni ja paneb oma sü-
 dame peale; üsna tase) Ma tahan seda
 viimast tema häaks teha. Ma tahan voit
 olla ja minna. Aga mulle jääb midagi teie
 vennast... (väsimus, sügav, valus naeratus)
 Ma ei tea mitte... kellel rohkem õigust
 on... (kannuste silmadega) aga ta teie
 vennale saagu - saagu ta teie vennale
Hedwig (istub liivumata ja vaatab talle süga-
 walt ja imestades silmi)
Marie. Ja ei tea seda - Kui ma siin tulin
 siis tahtsin ma teda ära wia - ja ütelda
 - mis tuleb. Kuid ei ütlen ma talle küll

midagi... ja teie... Teie peate mulle wanda-
duma, prali, et teie seda ka ei tee!

Skuidu on nimelt kõik kadunud.

Hedwig (istub liikumata)

Marie (tõuseb üles) Palun, kutsuge teid minu!

Hedwig (tõuseb waukselt) Aga teie ei tohi
ennast nii eemale tõugatud tunda - -

Marie Laps saab mind aitama (waatab tal-
le olsa) Tema laps

Hedwig (waatab tema wõadet natuke -

läheb siis wõrgu pääga pikkamisi üle wõdu
walja)

Marie (seisab liikumata ees parem. pool,
kergelt kiirus olekus. Pomiseb oma ette)

His siis. His siis.

Robert (tuleb ruttu üle wõdu sisse), ruttab
tema juurde, wõtab ta kaenlasse, tasa) Ah,
see on hää, et sa tulid.

Marie Robert, ma saaksisin praegu sinu äga!

Robert. Noh? Kuidas ta sulle meeldib?

Hete? Suureparaline. Kas ma ei ütli-
nud sulle?

Marie Ja, sinu õde oli minu vastu väga häa. Pääle sinu on tema küll kõige parem inimene, keda ma tundma olen õppinud.

Robert Paci ususugegi, kuidas see mind rõõmustab! (Waheaq. Marie seisab inimesel endises tuimas olekus Robert hõstata tema löua üles ja waatab tema surmukaawatunäosse. Täsa) Anna andeks, et ma sind juba waremini ei toonud Aga mind uskus sia ja sinna. Kiind tuleb paxamisi selgitus. (Waheaq. Paludes, täsa) Kiind tahaksin ma sind oma ema juurde muu

Marie Ei, Robert - kuula enne mind. Meie peame järelekaaluma. Usma rahulikud peame meie olema - Sinu õde ütles mulle, kuidas sinuga lugu on. See tegi ka minu silmad lahti, Robert. Tä ütles, sina olla haige. Seda ütlesin mina jualati, Robert. Aga kui sa seda rõik teadsid - mispärast - mispärast ei olud sa siis minu vastu awalik?

Robert (mis kaab pöö tema unnale)

Marie (väägib tema poole alla) Näed sa - see ei ole midagi ühtegi - Sellega te - gid sa omale kahju! - Kulle oleksid sa rahulikult kõne ütelda võinud.

Robert Ole wait. ma palun sind kõrge nimel. mitte rahu

Marie Waata, mu süda, ma armastan sind nii väga. . . ma ei jõuaks ühtegi se - da ära kannatada, kui ma alati mõl - tema peaksin, et elab minu juures ja lähed selle juures hukka. Hlesjaks oleksin ma siis muudu elanud. Ei, ei See oleks mulle ju veel hirmsam kui et ma sind täitsa ja täiesti kaotama peaksin

Robert Ole wait Jumala pärast. On veel midagi kõrgemat, kui see naturkene tu - lewikku. Elu sise - se, mis püha on terwes elus - Dina - Dina pead õnnelikuks seama. Ba minu waene! Ba minu waene!

Marie (vaevalt kuuldavalt) Aga kui

ma nüüd sulle ise ütlen - et sa - mi-
must - waba oled?

Robert Peda ei wõi sa ialgi ütelda! Ja
seda ei usuks ma sinust ialgi

Marie (ajab ennast üles) Ei Robert ütle
mulle ometi awalikult ja ausalt - on
sinu õel õigus? Loodad sa sellest omale
midagi kasu, kui sa studerida wõid?
Et sa siis jälle terweks wõid saada? Ma
saan ju aru - paremat ravitsemist
ja rohkem kohast läbikäimist mis
sul vaja on, see oleks sul siin omas
Robert. Ma tahan sulle ütelda, arusa-
mis minu üle wõimust wõttes, kui ma
sina tagasi tulin. (Wahehaeg) Ma
tunnen alles nüüd - kui haige ma olen -
ja mis ma juba ära olen kannatanud. Aga
ühes sellega tõusis minus üles - - - mida-
gi uut ja misuguse järga - - et ma sugugi
aru saada ei suutnud. Midagi uut ja
waba on minu emasjões, sest saadik
kui isa surmud on. (Kõik kaunidus,
mis nendes alla oli surutud, see löök nüüd

õitsele! Koer on tungil, kõrkigatsel lep-
 pimise järele! - Üks jõud on minu sees
 lahti pääsenud... Ah, luua on õndsus!
 Selle läbi saab alles inimeseks! Tunned,
 kuidas sulle koer pekkamisi vastu tuleb,
 mis sa kätte saamataks pidasid. Üksil-
 dase - ja sügave - ja järelandmata töö
 läbi - saad sa seda kätte... (peatah
 kõige kõrgema kirde ja pöörab nagu ehma-
 taes, hõõgvalt ära) (Waheaeq)

Marie (on teda sel ajal wainselt ja sügawalt
 waadelnud pisaralinnul Waikuse järele)
 ja just. Küüel pead sa siis rahulikult
 sica jääma - kas meistael - ja koer õp-
 pima, mis tammis on - (et Robert raatada
 tahab) Kuula mind nüüd pealt. Ja
 siis - kui sa walmus oled - siis tule sa
 minu juurde, ja siis oled ja jälle minu
 oma. Ma mõtlen, meie teeme nõnda
 jah? (Waheaeq)

Robert (pekkamisi) Aga ei tohi sind üks
 jätta.

Marie Sa saad ju minu peale mõtlema,

kuu sa tööd teed... ja mina mõtlen ka
sinu peale... ja siis tuleb ehk minu armas-
tusest natukevõõrad hääd sinu töö juurde
üle.

Robert Beda tean ma juba nüüd - Sa mõ-
tad minu parema osa enesega ühes.

Marie Ei, Robert. Ma olen sinu suul ainult
inimene, tee peal ees.

Robert Salgi ei saa sa mul tee peal ees
olema -

Marie (tasa) Dusi - sa ei või seda mu
teada... mina mõtlen kaugemale kui
sina (Waheaez) Aga üht aega, seda
pead sa mulle lubama, Robert. Kas
kuuled Sa ei tohi enesele ialgi etteheited
teha minu pärast. Muidugi või ma
nimelt rahulikuks jääda. Sa pead
alati mõtlema - et sa onid vaevalt
oled tundnud. Kas kuuled, Robert. Meie
peame mõlemad truu olema
(Waheaez)

Robert Sa taganed minust oma trui
jõuga kaugile. Mis taxistab mind

õieti, et ma su järele ei lähe - Soovied -
 Need heidan ma nurka (Wahedaj)

Ja saad üksik olema - -

Marie Mitte isna... ma mõtlen ju sinu
 peäle -

Robert Aga sa ei suuda seda - Ja tahad
 mind peetta. Ma palun sind kõigil juu-
 res - ära saada mind meesuguse kahtluse
 sisse!

Marie Mis juures siis? (vaatab temale sü-
 gawalt ja raskelt silma)

Robert. Sina saad tugev olema - -

Marie Ma tean, mis ma tahan. Kui
 ma ka muudu suurt ei mõista - sind
 mõistan ma paremini, kui sinu
 ema ja Hete kokku. Sul ei olnud su-
 guki waga mulle ütelda, missegune
 igatsus sul on. sinu silmist nägin
 ma seda - Usu mind ainult - mina
 tean kõik. Ila hästi

Robert (tahab teda kaenlasse wõtta)

Marie Kui sa mind heidad... siis
 teed sa lahkumise meile mõlemule ras-

Kens. Æla hãsti maarmastan sind
Robert (sundleb teda)

Marie (jãrsku wãlgapurskades, tagasi lastes)

Ja palun sandle mind weel kord!

Palun, sandle mind weel kord.

Robert (sundleb teda - Waheae) Homme
 tulen ma sinu poole

Marie Ei! - Salgi!! - Sa ei tohi ialgi tulla,

Robert (lãheb tagurpidi ukse poole)

Robert (jãrqueb piirkarnusi) Aga ma ei
 tohi sind ukse jãtta.

Marie Orwad sei et mul hirm on? -

Mul ei ole hirm. Æla hãsti. Ole wiro.

(Watab talle wãtt)

Robert (hoiab seda lahtiselt, xuni see
 piirkarnusi alla wajub)

Marie. Terwita oma õde. (On jukeu
 uksest wãlga lãinud)

(Kesriie)

Lõppe

